

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 8 грудня 1989 року

№ 28 (4055).

СУБОТА

8

ЛИПНЯ 1989 р.

Ціна 8 коп.

А наступні дні на учасників і гостей цього свята (кого організували молодіжне об'єднання «Діалог», комітет молодіжних організацій Кіровоградської області, Долинський район комсомолу) чекав стадіон «Колос».

Тут відбулося спортивно-театралізоване свято «Молодість, Братерство, Мир», малий «чемпіонат Європи» з футболу, фестивалю мила, концерт учасників XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві.

Протягом фестивалю проходив вернісаж молодих художників московського Арбату. А завершилося свято лотереєю. РЕВИ.

ЗДРАСТУЙ, ВПЕРШЕ

ЖІНОЧИЙ ФУТБОЛ!

З 4 по 16 липня в Радянському Союзі гостюватиме жіноча футбольна команда з Югославії «Максимір» (Загреб) — неординарний переможець першості Югославії, починаючи з 1980 року. Команда має досвід зустрічей з кращими жіночими клубами ФРН (нинішній чемпіон Європи), Франції, Італії, Австрії, Кіпру та інших. Футболісток «Максимиру» вирізняє витончена майстерність, атлетичність, любов до футболу.

«Максимір» проведе в СРСР шість зустрічей. ДВІ З НИХ — І НАШІЙ ОБЛАСТІ! СЬОГОДНІ, 8 ЛИПНЯ О 19.00 ВОНИ ЗІГРАЮТЬ... ОДРАЗУ З ДВОМА КОМАНДАМИ. ЯК ЦЕ!.. ВТІМ ПРО ВСЕ ДІЗНАЄТЕСЬ НА СТАДІОНІ СК «ЗІРКА». Скажемо тільки, що далеко не всі чоловічі команди здатні розраховувати на успіх у матчі з югославками.

Заключний матч свого турне «Максимір» проведе 16 липня на Республіканському стадіоні з однією з кращих жіночих команд СРСР — київською «Ареною».

Але то буде 16-го. А сьогодні югославки в гостях у Кіровограді, завтра — в Олександрії. Початок матчів — о 19.00.

Подібного видовища ще не було. І, можливо, не скоро буде... Отож поспішайте придбати квиток, бо місця, мабуть, вистачить не всім...

ЦЕ БУВ ФЕСТИВАЛЬ! Такого свята не пам'ятає Долинська. Певно, мало хто пам'ятає, але це було велике свято, яке організували молодіжне об'єднання «Діалог», комітет молодіжних організацій Кіровоградської області, Долинський район комсомолу.

Всю ніч (де таке видано!) дзвеніло великий нічний карнавал, на якому було обрано і місце цього свята.

Нічну програму заповнили також фестивалювальні дискотечні фон, мініфестиваль «Гітара сміється» (на одному зі знімків ви бачите Романа БУДІАЧОВА, він теж сміється, але «в борюду»), аукціон «Ніт у мішку».

Все це проходило в районному будинку культури.

НА ПЕРШІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

29 червня в Москві, в залі засідань Верховної Ради СРСР, під головуванням Голови Верховної Ради СРСР М. С. Горбачова продовжила роботу перша сесія Верховної Ради СРСР.

Відкриваючи засідання, М. С. Горбачов дав роз'яснення з процедурних питань. Деякі депутати, сказав він, вважають, що обговорення кандидатур до складу уряду має затяжний характер, багато промовців повторюються. Депутати пропонують кандидатури на пост заступника Голови Ради Міністрів СРСР обговорювати так, як це вже склалося на практиці, а по кандидатурах на міністерські пости заслуховувати повідомлення голів відповідних комітетів Верховної Ради СРСР. Це, звичайно, не виключає того, що в разі потреби кандидатам на міністерські пости можна буде ставити запитання з важливих і актуальних проблем, щоб чіткіше прояснити і позицію кандидата, і ситуацію в тій сфері, в якій він працює.

Депутати приймають рішення проводити обговорення кандидатур протягом 45 хвилин.

Вноситься пропозиція призначити заступником Голови Ради Міністрів СРСР, головою Бюро Ради Міністрів по соціальному розвитку О. П. Бірюкова. Кандидат у члени уряду, відпо-

відаючи на запитання депутатів, розповіла про нинішній стан і перспективи розвитку соціального комплексу. Вона говорила про підготовку закону про пенсійне забезпечення. О. П. Бірюкова відзначила, що вже цього року він буде поданий Верховній Раді і винесений на всенародне обговорення. Рекомендована позитивно висловилася за розробку державної програми поліпшення становища жінок, яка б торкнулася всіх сторін їх життя. Потрібні напружені зусилля для піднесення охорони здоров'я. Треба зняти всі обмеження, що забороняють відомствам і підприємствам будівництво на свої кошти курортів і профілакторіїв.

Після обговорення кандидатури О. П. Бірюкової, в ході якого було висловлено зауваження, побажання, ставилось питання, чи не надто багато галузей і сфер відноситься до Бюро по соціальному розвитку. Внесено пропозицію про створення у складі цього Бюро самостійного підрозділу, який займався б духовною, гуманітарною сферою. Промовці говорили про поліпшення життя інвалідів.

Більшістю голосів депутати призначають О. П. Бірюкову заступником Голови Ради Міністрів СРСР.

чити заступником Голови Ради Міністрів СРСР, головою Бюро Ради Міністрів по хіміко-лісовому комплексу В. К. Гусева.

Рекомендований коротко виклав основні напрями програми, які забезпечуватимуть виконання завдань, поставлених перед хіміко-лісовим комплексом країни. Від його розвитку, відзначив кандидат, залежить дальша доля науково-технічного прогресу в усіх галузях народного господарства країни. В. К. Гусев особливу увагу приділив екологічній обстановці в ряді регіонів, розповів про шляхи ліквідації становища, яке створилось.

Відповідаючи на запитання, що стосувалися найрізноманітніших проблем, кандидат велику увагу приділив дальшому поліпшенню умов життя і праці, реконструкції підприємств усього комплексу. Промовці говорили, що в хіміко-лісовому комплексі за останні роки намітилося поліпшення в роботі, але в цілому, на думку деяких депутатів, роботу ще не можна визнати задовільною. У зв'язку з цим окремі депутати виступали проти кандидатури В. К. Гусева.

Більшістю голосів В. К. Гусев призначається заступником Голови Ради Міністрів СРСР.

На цьому спільне засідання палат оголошується закритим.

Чергове спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей Верховної Ради СРСР відбулося 30 червня в Кремлі. Головував на засіданні Голова Верховної Ради СРСР М. С. Горбачов. Депутати продовжили обговорення пропозицій щодо персонального складу уряду.

Робочий день почався з обговорення кандидатури В. Х. Дугужева, який рекомендується на пост заступника Голови Ради Міністрів СРСР і керівника нового урядового органу — Державної комісії по надзвичайних ситуаціях. Вона створюється у зв'язку з тим, що трагічні події останнього часу гостро поставили питання по координації дій різних відомств в екстремальних ситуаціях.

Більшістю голосів В. Х. Дугужева був призначений заступником Голови Ради Міністрів СРСР.

Знову призначений на посаду міністра закордонних справ СРСР Е. А. Шеварднадзе. Це перше призначення, прийняте депутатами одноголосно. Міністр повідомив, що він готує доповідь про зовнішньополітичну діяльність уряду, і має намір виступити з цією доповіддю через деякий час на сесії.

Розгляд кандидатури на пост міністра закордонних справ СРСР відбувся «на порушення порядку» — Верховна Рада поки що розглядає кандидатів на посади заступників Голови Ради Міністрів СРСР. Однак М. С. Горбачов просив депутатів вирішити питання про повноваження міністра, враховуючи, що попередні важливі зовнішньополітичні зустрічі.

Зроблено ще один виняток: щоб забезпечити чітку функціонування уряду, вирішено питання про керуючого справами Ради Міністрів СРСР. На цю посаду призначений М. С. Шкабардин.

Потім відбулося обговорення кандидатури В. М. Каменцева, рекомендованого на посаду заступника Голови Ради Міністрів СРСР. Оскільки на засіданні не була присутньою значна кількість депутатів, зайнятих іншими справами, було визнано за доцільне повернутися до остаточного вирішення цього питання дещо пізніше.

На засіданні після обговорення заступником Голови Ради Міністрів СРСР був призначений М. П. Лавров.

Розглянуто також деякі поточні питання.

3 липня сесія Верховної Ради СРСР продовжила роботу.

(ТАРС).

УСТИНІВСЬКИЙ РАЙОН.

«Молодий комунар» минулого року не раз розповідав про ударну працю на збиранні хлібів молодого комуніста Олександра Шевця з радгоспу «Устинівський». Завзято трудиться Олександр і на цьогорічних жнивних. Включившись у пряме комбайнування озимої пшениці, він разом з помічником комсомольцем Володимиром Полінкашем за день скоїв 25 гектарів і намолотив 1026 центнерів зерна. На тік його перевіз радгоспний шofer Іван Йовик.

БОБРИНЕЦЬКИЙ РАЙОН.

На полях району зараз працюють десятки комсомольсько-молодіжних комбайнових екіпажів. Підсумки їхньої роботи кожного дня підбиває штаб райкому комсомолу. З перших днів жнив змагання молодих хліборобів очолили Олексій Соколов з радгоспу «Олексіївський» та Олександр Сендзюк з колгоспу імені Шевченка. Вони першими серед комбайнерів району добилися 5-тисячних намолотів зерна на комбайні.

ГОЛОВАНІВСЬКИЙ РАЙОН.

Серед лідерів цьогорічних жнив у колгоспі «Дружба» молоді подружжя Валерій та Ольга Горбенки. Працюють вони на Доні-1500 і кожного дня намолочують по 400—500 центнерів зерна.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ РАЙОН.

Грамоту райкому партії і райвиконкому вручено колективу механізованого загону колгоспу імені Шевченка. Члени загону за три дні шістьма комбайнами зібрали ранні зернові та зернобобові культури на 203 гектарах і намолотили майже 6 тисяч центнерів зерна. Найбільший намолот у комсомольця Анатолія Кришталі і його помічника-наставника М. П. Осадчука.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

8 липня 1989 року

ТРЕБА БЕЗ РОЗКАЧКИ...

Хоча передплата цього року розпочалася з 1 січня, протягом першого півріччя передплата складає лише 9,8 процента минулорічного тиражу.

З усього загалу проблем передплати скажемо про «Молодий комунар». Всього по області станом на 4 липня його передплачено 1522 примірники.

Шансвні друзі! Передплату провадять всі відділення зв'язку міст і сіл нашої області, громадські розповсюджувачі преси. Не відкладайте її на пізніше, бо тризатиме вона (з доставкою з 1 січня 1990 р.) лише до 1 жовтня ц. р. Радимо поспішити!

Передплата на «МК»

(за станом на 1 липня ц. р.)

Міста і райони	На 1.01.89 р.	На 1.07.89 р.	У процен- тах до то- рішнього тиражу
Петрівський	554	108	19,5
Новоархангельський	1043	147	14,1
Ульяновський	978	127	12,9
Вільшанський	841	80	9,5
Голованівський	606	50	8,2
Олександрійський	1664	136	8,1
Онуфріївський	1112	70	6,2
Долінський	1096	52	4,7
Гайворонський	2035	78	3,8
м. Олександрія	4447	149	3,3
Кіровоградський	1049	28	2,6
Новгородківський	1044	22	2,1
Бобринецький	1198	23	1,9
м. Кіровоград	18049	316	1,7
Новомиргородський	1298	20	1,5
Добровеличківський	1774	26	1,4
Знам'янський	2307	30	1,3
Устинівський	735	7	1,0
Світловодський	2650	10	0,4
Олександрівський	1122	3	0,3
Компаніївський	1171	0	0
Маловисківський	1666	0	0
Новоукраїнський	1962	0	0

КЛЮЄ— БІЛЯ ТЕЛЕЦЕНТРУ!

Ви зібралися на рибалку? Тоді поспішайте, бо липень для неї — найкраща пора. Куди? Це й справді проблема, вирішити яку вдається далеко не завжди.

Обдзвонюємо друзів, знайомих: «Де клює? Що ловиться? В Соснівці? Далеко, без власного транспорту не орієнтує... В Аджамці? Але ж там повна монополія рибкомбінату, всі ставки йому належать...»

— Ідьте на риболовно-спортивну базу, що побіля телецентру, — порадила працівник обласного товариства мисливців та рибалок Петро Федорович Сазченко. — Кращого місця годі й шукати.

— Так, так, це — в Кіровограді, за якихось п'ятнадцять хвилин можна місцевим транспортом дістатися, — підтвердив старший мисливствознавець товариства Віктор Михайлович Долматов.

З ним ми й поїхали на базу.

...Ранок, тиша, перші промені сонця вигривають на кристалих вербах. Справжня рибальська ідилія. Кілька десятків любителів «тихого полювання» зазмерли над своїми поплавцями. Хто з берега ловить, хто човном забрався аж на середину 40-гектарного водоймища. Чекають, що ось-ось клює. І клює, ловиться. Карась, короп, зрідка — бубирі та пліточки.

— Ставок наш зариблений, — розповідає старший егер бази А. Л. Семененко. — Тільки навесні нинішнього року запустили сюди 240 тисяч малька карася та коропів.

Отже, риба є. Є й послуги для членів товариства, просто рибалок-любителів: човни, знаряддя для лову. При бажанні на базі можна переночувати в так званих будиночках мисливця.

Тепер про проблеми, їх теж вистачає. Егері Л. П. Гушлевський, М. І. Крижанів.

ЗАВТРА — ДЕНЬ РИБАЛКИ

сьний, С. І. Чумаченко розповідали, що власними силами їм важко забезпечити необхідний громадський порядок. Особливо у вихідні, коли на береги водоймища ніби магнітом притягує любителів оковитої. П'янички чіпляються до рибалок, нівечать інвентар. А що ж міліція? Працівники Кіровського райвідділу приїжджають тільки на виклики вгамовувати «непокірних». Тим часом їм не раз пропонували закріпитися за базою постійний наряд чи хоча б одного охоронця правопорядку. Виділили навіть кімнату для чергувань у будиночку мисливця. Та райвідділ вперто відмовчується... Викликає занепокоєння й екологічна обстановка. Рукотворне озеро забруднюється кількома підприємствами, що розташовані поблизу, — ВО «Дружмаш», заводом радіовиробів, таксопарком. Працівники товариства мисливців та рибалок не раз звертали на це увагу санепідемстанції, мисливською. Не раз і не два приймалися відповідні рішення, оживалися штрафні санкції, але становище на краще не змінюється.

Відверто кажучи, я скептично ставився до організації, подібних УТМР. Аж поки не познайомився ближче з їхньою діяльністю. Вона викликає повагу. Товариство має ставки майже у всіх районах області, доглядає їх, зарибнює. За невеличку плату рибалкам надаються послуги. А ще ж доводиться боротися з браконьерами, організовувати масові змагання спортсменів-риболовів...

І останнє: обласне товариство працює, так би мовити, відповідно до вимог часу — зі стабільними прибутками. Це дозволяє розвивати, не зазираючи до державної кишені, матеріально-технічну базу перемінних формувань мисливців та рибалок, доглядати водоймища.

...Ви зібралися на рибалку? Тоді не баріться: вас чекають риболовні бази обласного товариства УТМР!

М. ПОЛІЩУК.

«ЗІРКА»—

ФУТБОЛ

МІЦНИЙ СЕРЕДНЯК?

Перше коло «Зірка» завершувала трьома матчами вдома. Вдале виїзне турне по півдню (чотири очка з шести можливих) підвищило шанси нашої команди, аби потрапити в «десятку». Підвищило шанси і тону. Отож всі три домашні матчі пройшли під знаком відчутної переваги наших футболістів, хоча суперники теж виявили бійцівські якості. «Новатор», наприклад, після пропущеного у першому таймі м'яча, не знітився і незадовго до фінального свистка зрівняв рахунок. І тут сказав своє вагомє слово Досвід: О. Хапсаліс невідпорним ударом приніс «Зірці» бажані два очка. Долю наступного матчу «Зірки» — із запорізьким «Торпедо» — вирішила індивідуальна майстерність Володимира Трубникова, вірніше його невідпорний удар у «дев'ятку».

Складнішим видався матч із нікопольським «Нолооом», який зараз, оновивши склад, відчайдушно бореться за відновлення втраченої репутації. Гостям навіть вдалося забити м'яч, який суддя, однак, не зарахував. (Заради справедливості відзначимо, що суддівська бригада з Черкас провела матч просто неваліфіковано). Гра завершилася нульовою нічиєю. «Зірка» нині знаходиться у середині турнірної таблиці. Отож всі питання щодо акцій «Зірки» будуть розв'язуватися уже в другому колі, яке, до речі, стартує сьогодні. Кіровоградці три найближчі матчі проведуть з цими ж суперниками — «Новатором», «Торпедо» та «Колосом». Тільки тепер — в гостях. На знімку: атакує «Зірка»!

А. ШПАК.

«ОРЕНДАРИ—СЕРІОЗНІ ЛЮДИ»

ТАК ОХАРАКТЕРИЗУВАВ СВОЇХ ПАРТНЕРІВ ГОЛОВА ПРАВЛІННЯ КОЛГОСПУ. І ВІН МАЄ РАЦІЮ.

ШПАКОВЕ розпочинало жнива. Ще вранці механізатори орендного колективу Анатолія Миколайовича Шкуратова вивели жатки на масив гороху. Одну жатку зробили, другу...

— Ні, таки давайте почекаємо, — упинив бригадир Олександра Орлова та Віктора Горобця. — Що висока вологість...

відносини. Ініціатором впровадження нової форми організації та оплати праці став головний агроном А. М. Шкуратов. Він же й очолив бригаду, котра взялася доглядати зернові та технічні культури на 700-гектарній площі. Ще зранку говорив про результати праці механізаторів, та деякі прогнози можна зробити. На по-

бі — підписуйте договір. Ми умо- ви виконаємо.

Впевненими у власних силах виявилися далеко не всі. Дехто поїхав відразу, дехто — через тиждень-другий роботи. Залишилися, як висловилися голова, люди серйозні. З ними ми й хотіли познайомитися.

КОЛИ у Бровковому довідалися, що троє молодих орендарів беруться вирощувати 270 голів молодняка великої рогатої худоби, відразу знайшлися скептики:

— Нізачо не потягнуть! — твердили вони. — Раніше цю роботу виконували не менше п'яти чоловік. До того ж їм допомагали механізатори: косили зелену масу, підвозили її на ферму.

Олександр Демидов та Олександр Томашков (мова про них, а третій їхній партнер, на жаль, так скоро «відсіявся») були іншої думки. Зі знанням справи взялися вони за роботу. Ще на початку квітня навели лад у тваринницьких приміщеннях (ті давно не експлуатувалися), відремонтували загої для вихову тварин. Оскільки обом мають фах механізатора, колгосп виділив їм трактора, два причепа, комбайн для збирання травостою. Ретельно відібрали вони й молодняк. І закипіла робота.

Нині спеціалісти та керівники оцінюють роботу молодих тваринників за найвищими мірками. Весь процес, на думку І. О. Бойка, відлагоджений в орендарів оптимально. Доки один заготовляє в полі зелену масу, інший готує пійло, потім разом вони годують тварин.

вання тварин. Результати перевірили всі сподівання: бички щодоби набирають близько кілограма живої ваги.

Кілька слів про матеріальний бік справи, адже не секрет, що їхали орендарі з міста в Шпакове не лише за сільською романтикою. Обидва отримують щомісяця по 150 карбованців авансу. Остаточний розрахунок буде проведено восени за кінцевими результатами праці. Олександр Демидов виявився непоганим економістом. За його підрахунками середня місячна оплата кожного має скласти щонайменше 600 — 700 карбованців. Чим не стимул!

— Маю до вас прохання, Олексійовичу, — звернувся О. Демидов до секретаря парткому. — Хочу й дружину сюди забрати з Кіровограда. Вона в дитсадку працює.

— Вважай питання вирішеним, — відповів Бойко. — Адже знаєш — ми незабаром новий дитсадок здемо в експлуатацію...

ОРЕНДНИЙ колектив зобов'язується виростити 6 тисяч голів молодняка гусей і передати їх колгоспу вагою не менше 3,5 кілограма кожна... Правління колгоспу розраховується з колективом таким чином: 65 процентів усіх вирощених гусей використовує для відтворення поголів'я, а решту передає орендарям як натуроплату... Ось такий договір підписали навесні керівники колгоспу «Родина» та Дмитро Горбулін. Неважко передбачити економічний ефект від подібного співробітництва для обох сторін. Господарство з мінімальними тру-

Орендарі Олександр ДЕМИДОВ і Олександр ТОМАШКОВ.

Ми з Іваном Олексійовичем Бойком, секретарем парткому колгоспу «Родина», випадково нагодилися на ту розмову. Іван Олексійович підтримував орендарів, не забувши, однак, додати:

— Вам усе вирішувати.

З тим і залишили механізаторів, взявши курс на Пенськіне, бригадне село колгоспу.

— Минули ті часи, коли трудівники кроку не могли зробити без «цінної» вказівки, — розмірковував І. О. Бойко. — Тепер вони самі, як ось орендарі Шкуратова, вирішують великі і малі проблеми, визначають строки проведення робіт, а на понадпланову продукцію встановлюватимуть навіть ціни.

Колектив тракторної першим у колгоспі перейшов на орендні

лях, які закріплені за орендарями, дозріває відмінна пшениця, добрий урожай обіцяє й горох. Залишилося тільки зібрати ці культури. До речі, до жнив колектив підійшов у всеозброєнні.

Оренда впевнено торує собі дорогу в Шпаківому. Нині тут діє вже п'ять колективів. І чотири з них створені при допомозі нашої газети. Пригадуєте публікацію на початку весни «Прийжджайте в Шпакове!»? Близько сотні чоловік побували після неї в колгоспі «Родина». Цікавилися умовами праці, житловим питанням, майже всі хотіли взяти оренду.

Голова правління В. П. Мироненко не відмовляв нікому. Що- правда, попереджав.

— Справа нова, відповідальність велика. Якщо впевнені у со-

Дмитро ГОРБУЛІН з сином Мишком.

Далі — прибирання приміщень... І так щодня.

Ми зустрілися з хлопцями, розговорилися.

— Дуже вдячні газеті за допомогу, ми ніскільки не жалкуємо, що взяли за цю справу, — мовив Сашко Демидов.

— Мабуть, важко з незвички? — поцікавилися, знаючи, що обом орендарів — городяни, їхні сім'ї й нині мешкають в Кіровограді.

— Критичний період, коли від втоми рук не відчували, минуло, — відповіли відверто. — Тепер втягнулися в роботу.

Колгосп виділив своїм партнерам благоустроєний будиночок, хлопці не поліпилися навіть грядку посадити — картоплю, овочі. Харчуються в колгоспній їдальні, а вечорами, як самі висловилися, «чай ганяють». Робочий день в обох триває 12—15 годин.

— Подобається нам тут, — розповідав Сашко Демидов. — Робота нелегка, але цікава, самостійність — повна, люди привітні, допоможуть, підкажуть, якщо треба. Ветлікар колгоспний, Іван Васильович Тягай, на перших порах не відходив від нас. Аж доки не переконався, що основами професії тваринника вже оволоділи.

Поруч з їхнім будиночком ставок, обидва завзяті рибалки. Та часу на те, щоб посидіти з вудочкою, немає. І навряд чи з'явиться в найближчому майбутньому.

25 червня Демидов та Томашков провели контрольне зважу-

дозагратами отримає молодняк, орендарі — понад дві тисячі гусей, які при бажанні неважко перевести у карбованці. Авансу, як відгодовельники ВРХ, Дмитро Горбулін та його помічники — син Мишко та брат з племінником, — не отримують. Зате мають безкоштовний фураж — 10 кілограмів зерна і 40 кілограмів зеленої маси на кожну голову птиці. Строк їхнього договору теж не надто тривалий — близько 90 днів.

Під час зйомок на пасіці нашому фотокореспондентові не пощастило: його пожалили бджоли. Ось коли оцінили ми по-справжньому роботу Марії Реут та її брата Миколи. Доки Марія робила примочки і втішала неважку, Микола знайомив з господарством. Воно у відмінному стані, обіцяє нинішнього року колгоспові, а значить, і орендарям неабиякі прибутки. Принаймні, перший медозбір виявився врожайним.

Ось так живуть і працюють орендарі зі Шпаківому. Люди, яких голова правління колгоспу «Родина» Володимир Прокопович Мироненко жартома назвав «хрещениками» «Молодого комунара», і цілком серйозно — «провідниками» нових економічних відносин на селі.

М. ЧЕРНЕНКО,
кор. «Молодого комунара».
Новомиргородський район.

Фото І. КОРЗУНА.

АКТУАЛЬНО

СОЦІАЛЬНИЙ
ЕКСПЕРИМЕНТ
«МК»

«ПЕРЕВЕСЛО»

РОЗПЕРЕЗАЛОСЯ.

щоб сплестися по-новому. Раніше це був кіровоградський міський клуб творчої інтелігенції, а від минулого по-неділка — громадсько-політичний дискусійний клуб.

Завсідники не мали на меті провести подібну реформацію — все вийшло само собою. Обговорювали хід і результати З'їзду народних депутатів. Виступили юрист, економіст; у залі мила серцю вчителів обстановка — ліс рук, і не стільки запитують, як самі хочуть висловитися. Уже сонце перестало підсвічувати вітражі відділу мистецтва бібліотеки імені Крупської, уже в тих, кому не вистачило стільців і хто сидів тісно, ноги замірили, а дискусії про те, як підняти сільськогосподарське виробництво, як зберегти архітектурні та історичні пам'ятки, як проводити республіканські вибори ще тільки входили в сеніт. Обговорення національного питання перенесли на наступний раз виключно з причин фізичної втоми, а ніяк не спаду інтересу до полеміки. Названі проблеми, ясна річ, цікавлять не тільки письменників, педагогів, журналістів, мистецтвознавців, художників, ай виробничників, студентів, працівників адмін-органів — тому-то «Перевесло» планує розширити коло учасників і згодом, можливо, проводити виїзні засідання на підприємствах та в навчальних закладах.

Того ж дня було обрано раду нового клубу зі старою назвою (його, як і раніше, вестиме письменник В. Є. Панченко) у складі 9 чоловік.

Наш кор.

На пасіці господарюють Марія і Микола РЕУТИ.

3

«МОЛОДИЙ
КОМУНАР»

8 липня 1989 року

СВІТОГЛЯД

МІЖНАРОДНИЙ
ТЕТ-А-ТЕТ

ПОГІЯ

Саме так, тет-а-тет, зустрілися представники обкому комсомолу й комітету молодіжних організацій Кіровоградської області із лідерами земляцтва іноземних студентів, які навчаються в технікумах і вузах обласного центру. Розмова була відвертою і, може, саме тому досить гострою.

У ній взяли участь секретарі обкому комсомолу Сергій Снопков та Людмила Єгельська, голова КМО області Олександр Атура, інструктор відділу ідеології обкому комсомолу Сергій Каракулін, студенти КІСМУ Карлос Мартінес (Нікарагуа), Аль-Рімаві Айнан, Хануна-Набіль (Палестина), Чарльз Аркаа (Гана), Арсеній Рафалі (Мадагаскар), студент-кубінець КВЛУЦА Фелікс Гільберте та інші. На зустрічі, крім названих, були також представники Лаосу, Перу, Домініканської Республіки, Болівії, Афганістану.

Наш кор.

Нині в системі політосвіти комсомольців — канікули. Час не тільки для того, щоб підготуватися до нового навчального року, а й ще раз, із відстані часу, проаналізувати уроки року минулого. Зокрема, в такій цікавій і новій справі, як організація і діяльність політичних дискусійних клубів молоді.

Про досвід кращих у цій справі «Молодий комунар» вже писав. А як ті, хто нічим особливим не відзначився, «середнячки»? Адже їх, як видно неозброєним оком, серед 56 дискусійних клубів області більшість... Щоб внести ясність у це питання, ми й запросили до «круглого столу» редакції, який відбувся в Новгородківській СШ № 2, учителя історії, керівника шкільного політклубу «Контакт» Володимира КАРПЕНКА, другого секретаря райкому ЛКСМ України Ірину ТРОХАНОВСЬКУ, десятикласницю Аллу ГОРЬОВУ та дев'ятикласницю Наталю КУМΠΑНА і Вікторію БУДАНЦЕВУ.

4

«МОЛОДИЙ
КОМУНАР»

8 липня 1989 року

Які «види» на відео?

Спочатку наведу деякі цифри, які я виписав із газети «Молодежь Эстонии» за 4 квітня 1989 року: в нашій країні сьогодні є більше одного мільйона відеомагнітофонів, з них радянського виробництва — всього 100 тисяч, і їх виробництво на кінець століття досягне 820 тисяч штук на рік; майже 20 мільйонів чоловік хотіли б придбати хоча б відеопресер, та наша промисловість при нинішніх темпах зростання зможе задовольнити попит лише... через 150 років.

Але ж молодь хоче дивитись відеофільми! Вихід тут один — колективні перегляди. Звісно, можна було б і це заборонити, віддавши тим самим прибутки від відео різного роду ділкам, причому там вже проконтролювати, що вони показують, ніхто не зможе. Заборонивши відео, ми тільки

підіграли б інтерес, адже «заборонений плід солодкий». Вже чути докір на свою адресу: так що ж самим втягувати до себе «троянського відеокося імперіалізму».

Центральний лекторій товариства «Знання» знайшов шлях, як це зробити оптимально, організувавши відеолекторій. Виступати в такій аудиторії протягом 15—20 хвилин дуже непросто, треба знайти цікаві факти, зацікавити присутніх, якось добитися взаєморозуміння з ними.

Стараючись використати і власний досвід, зокрема, розказую про перебування на кіностудії імені Довженка, приношу в зал найновішу літературу. Я спеціалізуюся по темі «Радянська загроза: міфи і реальність» і прагну коментувати ті фільми, які демонструвалися в лекторії за останній місяць і в яких прямо чи опосе-

редковано пропагувався погляд на СРСР, як на ворога, або радянські люди були показані не в кращому вигляді. Так, на останній зустрічі із слухачами проаналізували фільм «Красная жара», який вали фільм «Красная жара», який хоч і знімався при сприянні нашої країни, але все-таки містить не менше десятка випадів проти нашої країни.

Та буває й корисно подивитися на себе чужими очима, адже, наприклад, на нашому реальному ґрунті базується епізод, коли Даніко (його грає Шварценегер), роздивляючись акваріум в американській поліцейській дільниці, який там використовують для зняття стресів, відповідає на запитання «А як у СРСР знімають стреси» одним словом: «Водка!».

Розраховую, що поступово при товаристві «Знання» сформується

свій клуб любителів відео, член якого поступово будуватиме піднятися від примітивних витворів масової культури до справжніх шедеврів відеокося. Робота — формулою «15 хвилин інформації плюс відеофільм», причому за без додаткової оплати, випродає себе. Головне, щоб ці 15 хвилин стали для тих, хто прийде в зал, не зайвою тратою часу, небажаним «доважком» до фільму, а хвилиною роздумів, аналізу, можливістю задати питання і отримати відповідь.

Із троями ми започаткували кож молодіжний лекторій з такою темою — на теми культури інтимного життя. Сексуальне виховання молоді здійснюватиме також молодий в нашому місті лікар-гінеколог першої категорії Р. А. Вєдєр, причому його лекції будуть супроводжуватися відповідними кольоровими слайдами. Хотілося б почути думку молодих людей: скільки потрібен такий лекторій?

Але повернімося до відео. Як сказав Наполеон сказав такі слова: «Сармати вбили феодалізм, чорноробів б'є нинішній лад». Але імператор не знав, що через півтора століття з'явиться відео...

Ми можемо виграти «відео-поєдинок» із ідеологічним супротивником, якщо будемо використовувати відеофільми не як щось вороже нашій пропаганді, а в процесі цієї пропаганди. Треба себе готувати також до того, що через деякий час такі самі фільми наші глядачі зможуть побачити через супутникове телебачення. Поляки вже зараз переживають так званий «сателітний бум».

Наша відеотека, показуючи вже зараз не обов'язково найкраще західного кіно, відіграє корисну роль; ще більше зросте цінність цієї роботи, якщо не тільки показуватимемо західні фільми, а й навчимо молодь розбиратися в суті цих стрічок.

В. ГРОМОВИЙ,

аспірант відділення прикладної соціології Інституту філософії АН УРСР.
м. Кіровоград.

УЗБЕЧКА РСР. Ферганська область. На знімку: у таборі біженців турків-месхетинців. Зліва направо — узбечка Р. ГУЛІАХМЕДОВА, турчанка М. ДЕГЕРМЕДЖІЄВА, росіянки Г. АХАДОВА та І. МАМУКАШВІЛІ — дружини турків-месхетинців, котрі знаходяться в таборі біженців, розділяють трагічну долю своїх чоловіків.

Фото В. ЛЕЩЕНКА, В. ЮСУПОВА, Ш. АЛИМОВА. (ТАРС).

Сьогодні — «Контакт», завтра...

КОР.: Наша розмова припала на час, коли в Донецьку вже відбувся республіканський з'їзд політклубів, де прийнято рішення про створення асоціації їх (про це вже писав «Молодий комунар»). Та, як довідалися ми недавно із республіканської молодіжної преси, створення асоціації й сьогодні залишається тільки добрим наміром...

В. КАРПЕНКО: Особисто я саму ідею створення такої асоціації підтримую. Виходжу з того, що політклуби, які напівстихийно почали виникати і в нашій області, потребують здебільшого допомоги й ненав'язливої опіки. Хоча, з іншого боку, ця опіка не повинна стати на заваді саморозвитку клубу, поглиблення свободи спілкування у ньому.

В. БУДАНЦЕВА: У нас дехто вважає, що й політклуб у нинішній своїй формі, зі статутом, розкладом і планом занять занадто заформалізований. Через те є думка про створення неформального товариства, яке базувалося би виключно на спільності інтересів...

КОР.: Але давайте все-таки, перш ніж відмовлятися від апробованої вже форми, прослідкуємо шлях політклубу старшокласників «Контакт» від моменту його створення.

І. ТРОХАНОВСЬКА: Цікавий момент: ми на початку минулого навчального року намагалися створювати політклуби на підприємствах району «зверху». Спроби ці, визнаємо, виявилися марними, жоден із тих політклубів не запрацював. І саме тоді, у ті дні, до нас звернулася старшокласниця другої селищної десятирічки, які вже самі, без натиску з боку райкому, вирішили взятися за цю справу. Може, це й погано, але й нині єдиний дискусійний політклуб «Контакт» — єдиний, ми вважаємо, який працював минулого року в районі.

В. КАРПЕНКО: Хай мені вибачить Вікторія, але я й нині вважаю, що клуб має починатися зі статуту, прийнятого демократичним шляхом на зборах учасників. Потрібна і програма, яка, звісно, не повинна бути догмою. І, що особливо важливо, треба, щоб обидва ці документи передбачали справді зіткнення думок, відвертий обмін ними.

А. ГОРЬОВА: Ідея створення нинішнього політклубу народилася у нашому класі. Справа в тому, що ми на той час почали більше цікавитися питаннями політики, тими процесами, які проходять в суспільстві. Обговорювали це під час перерв, після уроків. І якось цілком логічно виникла ідея визначитися організаційно.

КОР.: Отже, ви той етап, про який говорила Вікторія — просто обмін думками — вже пройшли?

А. ГОРЬОВА: Так. І потім, я вважаю, що політклуб — це не просто суперечки між людьми,

які давно одне одного знають, а ще й постійне розширення кола учасників, які мають свої, «свіжі» думки, свої переконання. Клуб передбачає і певну мету: навчити учасників орієнтуватися в питаннях і проблемах суспільного життя, ознайомити їх із термінологією, методами переконання; одним словом, політклуб має формувати — за допомогою досвідчених товаришів, учителів, шляхом сміливого аналізу конкретних життєвих фактів — і культуру демократії, й інтерес до громадського життя, і готовність стверджувати істинні цінності, переборюючи певні труднощі.

КОР.: Які труднощі ти маєш на увазі в першу чергу?

А. ГОРЬОВА: Ну, це може бути просто невміння організувати свою роботу, тому треба вчитися. Або пасивність багатьох комсомольців, які досі звикли тільки слухати, що їм кажуть. Причина тут ще й у тому, що ніхто раніше не цікавився по-справжньому нашою думкою.

В. КАРПЕНКО: Так, політклуб дає старшокласникам також можливість для самоутвердження, для виховання у них переконаності, а не поверхового засвоєння «ходових» гасел і закликів.

«Заземленість» виникає тоді, коли починаємо говорити про такі речі, як перебудова системи освіти, сніжимо. Тоді просто дивуєшся часом, наскільки зрілі, виважені думки звучать з уст учнів, які вчора ще особливою активністю не відзначалися — і про нецікаві підручники, і про деякі програмні твори, які не викликають захоплення... А загалом все зводило до твердження, що старшокласники — це вже люди, які повинні мати не лише обов'язки, а й права, у тому числі й право на самовираження. Відсутність цього — біда більшості наших шкіл, на мою думку. Є, правда, вже і зміни на краще, серед них — учнівське самоврядування, яке стає реальністю й у нашій школі. Перші пасти школьної демократії об'єднують багато хороших. У нас це — диспутклуб, у селі Петриківці, приміром, — історичний клуб «Білі плями історії», учасники якого склали непогану програму для показу, з цікавим музичним оформленням... Загалом же відчувається гостра потреба ініціативи кожного, але — як ПОЗБУТИСЯ ВИХОВАНОЇ РОКАМИ І РОКАМИ БЕЗІНІЦІАТИВНОСТІ?

От ми й пробуємо добиватися цього шляхом проведення таких заходів, як колективна розмова на День Радянської Армії, побудована не лише на звичних стереотипах, а й на таких матеріалах, як стаття в «Огоньку» про будні американської армії. Згодом був політбій на тему «Ми — за мир!», в ході якого використали інсценівку на теми буржуазного способу життя, заглибилися в історію проблеми. Не обмежуємося тільки внутрішніми заходами, вдаємося і до колективної участі в громадських

справах за межами школи, намагаємося ділитися своїми думками через газети, зокрема — через «Молодий комунар»... Але, знову ж таки, після певного підйому у роботі нашого політклубу під кінець року настав момент, коли активність значно упала.

Н. КУМΠΑНА: У нас є у школі факультатив «Молодь і ідеологічна боротьба». Політклуб «Контакт» мав, за спільним задумом, компенсувати ті прогалини наших знань, які не заповнювала недосконала, на нашу думку, програма цього курсу. Але вийшло так, що до програми заняття «Контакту» потрапили вже звичні й так чи інакше апробовані теми.

КОР.: Отже, врешті-решт забрано ідеї?

І. ТРОХАНОВСЬКА: На мою думку, тут причини буденніші: розосередженість учасників (деякі учні приїжджають із сіл), відсутність приміщення, яке довгий час було «питанням № 1», неможливість залучити до справи комсомольців місцевого колгоспу імені Леніна (в основному через їх нечисленність і зайнятість) тощо. Був у нас районний семінар керівників політшкол, але питання політклубів там майже не розглядалося через відсутність знавців цієї справи...

А. ГОРЬОВА: І все ж я не відчувую, що роки політклубу пройшли для мене даремно. Хоча, звичайно, можна нарікати на те, що нас не підтримали як слід старші: приміром, стали і стилічки для врешті виділеної кімнати політклубу пообіцяли, але так і не купили. А якщо школярська ініціатива раз-другий виступає на нерозуміння або байдужість, то вона слабка, і розворушити її після цього дуже багато важче... Оце, мені здається, повинні враховувати в першу чергу організатори політосвіти. І ще, я хочу сказати, що наш «Контакт» — це тільки перша спроба, і надалі політклуб повинен розвиватися, збагачуватися новими формами роботи.

В. КАРПЕНКО: Загалом я згоден з усім, що тут було сказано. Додам тільки, що ідей «справ» із самого початку, хоча заснували «Контакт», і не та велика біда. Є досвід інших асоціацій, є час — попередити більше до нас наші «вешткі» і наш «банк», який простий ідеями. Сподіваюся, що надалі це особливо турбує дискусійних політклубів, а ті, які мають необхідні знання і вміння, аби допомогти нам у реалізації наших прагнень. Якщо тільки самі асоціації, про яку ми говоримо, ще до початку наступного навчального року в системі комсомольської політосвіти.

Вів розмову С. ПЕТРИКО.

— Ну як оперативна обстановка? — запитав в. о. начальника УВС облвиконкому А. К. Шкода.

— Тривожна, товаришу полковник, — відповів оперативний черговий УВС майор А. Я. Красновський.

Анатолій Костянтинович повернувся до мене:

— Я даю вам повну свободу. Пишіть, бийте в дзвони! Люди повинні знати з чим бореться міліція, але повинні знати й про те, що надалі їй самій важко протистояти злочинності. Візьміть лише один тиждень у червні. Наприклад, з 12 по 19 червня... Втім поговоримо про це пізніше. А зараз попрацюйте в черговій частині. Багато що зрозумієте...

Чергова частина УВС чи не найнапруженіше місце в управлінні. Тут збирається вся інформація про злочини і події в області. Для того, щоб переконатися, що Анатолій Красновський мав рацію, говорячи про тривожну оперативну обстановку в області, варто проглянути книгу телефонограм, до якої мають доступ далеко не всі працівники УВС. Можливо раніше і журналістці цієї книги не показали. Сьогодні ж від мене нічого не приховували.

— У нас тут, — розповідав майор Красновський, — ще більш-менш спокійно. Справжня «запарка» у райвідділах. УВС тільки при тяжких злочинах висилає оперативну групу в складі криміналіста, слідчого, оперативного співробітника, кінолога, — працівника ДАІ, якщо це ДТП (тобто дорожно-транспортна подія), пред-

сти, — дає наказ помічник оперативного чергового П. П. Савченко). На вулиці Медведєва лежить п'яний...

Дзвонить жінка з вулиці Калужської. О 18.15 викликала міліцію. П'яний чоловік дебоширить. Зараз уже пів на восьму, міліції немає. «Ще ви так працюєте? Нехай вбиває!» — хвилюється жінка... Петро Петрович намагається заспокоїти її і одночасно зв'язується з Ленінським РВВС: чому не реагує на виклик.

А мені згадуються нарікання майора Красновського на перебої

ною, а тут раптом тільки за один тиждень...

Микола Олександрович говорив про той самий тиждень, що й в. о. начальника УВС А. К. Шкода. То може це якийсь тиждень винятковий? А в інший період у нас все спокійно? Треба йти проти совісті, щоб таке стверджувати. Трапляються більш-менш спокійні дні, навіть тижні. Але ж тільки окремі дні з 12 по 19 червня, то були вони відносно спокійні. Ось наприклад, 18 червня: 1 крадіжка державного майна, 7 крадіжок

же на виду у всього села хулігани знущалися над молодим чоловіком Удодом О. А. І навіть, коли його ще можна було врятувати, ніхто й не подумав доставити нещасного до лікарні. Говоримо скрізь про милосердя, а жорстокість чомусь вкоренилася в серцях деяких людей. Байдужість я теж відношу до цієї категорії.

Соціальне неблагополуччя минулих десятиліть привело до того, що в суспільстві все більше стає людей з ушкодженою психікою. Я не знаю, з якою міркою можна підійти до 25-річного зло-

ЗАКОН Є ЗАКОН

КОЛИ ВЕРСТАВСЯ НОМЕР

В управлінні внутрішніх справ облвиконкому відбувся брифінг для працівників засобів масової інформації. Правоохоронці і журналісти обмінювалися думками про стан злочинності в області, про можливість і потребу консолідації зусиль у боротьбі з проявами антисуспільних настроїв, злочинами, навлеченими проти здоров'я і життя людей. У виступах в. о. начальника УВС А. К. Шкоди, начальника слідчого відділу управління О. Н. Сасімова, начальника відділу охорони громадського порядку В. А. Вихристюка, начальника політвідділу Б. С. Ясинівського йшлося про тривожні будні працівників міліції, про їх само-віддану і часто невдячну роботу, про матеріальні і будемо відвертими, моральні труднощі тих, хто покликаний «наш спокій берегти», адже не секрет, що сьогодні міліція розгубилася від потоку інформації про її діяльність, від не завжди компетентних і об'єктивних статей про неї. Не завжди думки журналістів і правоохоронців, що відповідали на їх численні запитання, збігалися, але в одному і журналісти і працівники міліції солідарні повністю: не може бути ніяких другорядних проблем, коли мова йде про спокій, честь і, врешті, життя людей.

РЕПОРТАЖ З ЧЕРГОВОЇ ЧАСТИНИ УВС ОБЛВИКОНКОМУ

ставника прокуратури. Основне ж навантаження лежить на райвідділах. Важко їм працювати. Транспорту не вистачає. Буває на нічних чергуваннях до ранку ще ой як багато, а водій став і все, бензину немає. «Виручайте, братці». Тоді починаємо всі вишукувати транспорт. Злочинці чекати не будуть. В наших умовах що головне? Оперативність. Ось цієї ночі надійшло повідомлення про пограбування магазину № 155. Швидко зорієнтувалися і ввійшли злочинці в місці злочину. Так буває далеко не завжди. Між іншим, пройде на «02», там дзвінки через кожні 2 хвилини. Чи ж легко бути оперативним?

Скориставшись порадою майора Красновського, я вирішила поцікавитися, що ж відбувається на «02». Цей телефон, звичайно, відомий кожному і, якщо вам, дорогі читачі, ніколи не доводилось набирати «02», ваше щастя. Навіть за той недовгий час, який провела я біля робочого пульта оперативного чергового по місту, можна було побачити висновки... Дзвінки тут майже не зупиняються. Три виклики за 5 хвилин — це ще й не так багато. Вулиця Попова — ДТП: мопедист зіткнувся з «Жигулями». Старий автовокзал. Зібрався чоловік 50, немає автобуса. Люди у стані збудження. («Розберіться, що там відбувається. Допоможіть людям поїха-

ти з службовим транспортом. Знаю напевно, що чергова машина Ленінського РВВС даремно не простояє.

Тривожні виклики по «02» продовжують лунати. Іноді сюди «втручаються» зайві голоси. Не тільки діти бешкетують, хоч і це дуже часто заважає оперативним черговим. Забудованість зв'язку, треба сказати, не дуже турбує телефонну станцію. Люди дзвонять на «09», потрапляють в міліцію. Дзвонять на «02», підключаються різні телефонні точки. Я сама була свідком дзвінка з вулиці Кременчуцької: жінка плаче, намагається щось пояснити, раптом підключається інший абонент, вияснити нічого не вдається. Більше дзвінка з Кременчуцької не було, лемай голову, що там трапилось. Але ж трапилось, по голосу зрозуміло.

Отже, претензії до телефонної станції висловлює служба «02». Як відреагують?

— Ніколи раніше Кіровоградська область не викликала у нас занепокоєння, — сказав мені заступник начальника відділу карного розшуку МВС УРСР М. О. Кривоспицький, що перебував у Кіровограді в службовому відрядженні, надаючи реальну допомогу у розкритті злочинів. — Ми вважали область благополуч-

особистого майна, 1 злочин, який в оперативному зведенні проходить під ризиком: інші злочини.

А в цілому за цей тиждень на Кіровоградщині трапилось 4 вбивства (Світловодськ, Новоукраїнка — 2, Олександрівка), 5 згвалтувань, 2 пограбувань, 19 крадіжок державного майна, 33 крадіжки особистого майна, 21 викрадення транспорту, 2 спричинення тяжких тілесних ушкоджень і т. д. Всього 84 злочини.

Анатолій Костянтинович Шкода не перебільшував, коли говорив про свободу дій. Це вперше газета приводить статистику, яка довго була відомою лише правоохоронцям і тому далеко не кожен готовий був вислухати їхню думку про боротьбу із злочинністю. 4 вбивства за тиждень — доки ми будемо сперечатися про гуманізацію законодавства, чи не забагато? Не вітає, що всі вони розкриті з оперативністю.

Переглядаючи книгу телефонограм у черговій частині, слухаючи розповіді правоохоронців, я переконувалася у жорсткості злочинів. Стають все жорсткішими. Вбивця мало просто вбити жертву, їм треба познущатися над нею.

Важко описувати те, що сталося в одному з сіл Новоукраїнського району, де проводжали в армію призвоника. 6 годин май-

чинця, який згвалтував 3-річну дівчинку, якщо цей злочинець психічно хворий? Та хіба це хоч на краплину зменшує горе батьків нещасної дитини. Де гарантія, що наші діти захищені від хворих і здорових бандитів?

Злочинці діють все більш викично, підступно, жорстко, у правоохоронців же руки повністю зв'язані різними гласними і негласними законами і обов'язками. Будь-яка скарга злочинця береться до уваги прокуратурою і розглядається детальноше від скарги потерпілого, вже не говоримо про міліцейського працівника. Його свідчення часто взагалі до уваги не беруться.

84 злочини, скоєні на Кіровоградщині тільки за один червневий тиждень, свідчать, що боротьба із злочинністю тими силами і методами, якими велася до цього, успіхів нині не забезпечить. Необхідно першочергово вирішити питання з транспортом, щоб громадянка з Калужської чи Бобринецької вулиці не нарікала на неоперативність міліції. Та й про оснащення райвідділів подумати не зайве, адже не секрет, що навіть тут, у черговій частині УВС, воно далеко від вимог сьогодення.

Давайте будемо реалістами!

Валентина ЛЕВОЧКО.

Рішення — ліберальне!

Прочитав публікації «Приключка з холязіоном» від 4 березня і 3 червня ц. р. Думаю, надто ліберальний вирок суду. За такі прояви халатності треба судити найсуворішим чином. Ці лікарі начисто забули клятву Гіппократа. Де була дисципліна, відповідальність, лікарська інтуїція нарешті? І в цій ситуації облздороввідділ на чолі з тов. Кисельовим Ю. П. займає позицію захисника цих лікарів! Ще й просить редакцію посприяти у встановленні справедливості в рішенні суду. Та його рішення й так ліберальне — така моя думка!

В. ДМИТРОВ.

м. Помічна,
Добровеличківський район.

«Приключка з холязіоном»

4 березня ц. р. було надруковано цей матеріал. А 3 червня ми опублікували відповідь обласного відділу охорони здоров'я і коментар обласного суду листа облздороввідділу за № 57-02-04 від 19.01.89 р. Немає, мабуть, рації доклатного переповідати події, надані у матеріалі «Приключка з холязіоном». Коротко: мова йшла про необгрунтоване видалення ока в обласній лікарні хворому Сичу В. І.

На жаль, облздороввідділ, відповідаючи газеті, попри все інше, не повідомив редакцію, що зроблено і робиться, аби запобігти подібним випадкам [див. «МК» від 4 березня ц. р.]. Зроблено це було не зумисно. Просто, як свідчать факти, облздороввідділ надто стурбовувався рішенням Кіровського райнарсуду м. Кіровограда і у міжвідомчих дебатах випустив з поля зору питання профілактики того, що трапилось. Опускаючи вступну частину наказу, де досить детально згадуються події того фатального дня, публікуємо наказ облздороввідділу, який треба розуміти не інакше, як серйозні висновки з того, що трапилось.

«1. За незадовільний контроль за організацією хірургічної допомоги хворим офтальмологічного відділення, в результаті чого постраждав хворий Сич В. І., головному лікареві обласної лікарні тов. Арделяну І. І. оголосити сувору догану.

2. Головному лікареві обласної лікарні тов. Арделяну І. І. за незадовільний контроль за роботою операційного блоку звільнити з посади заступника головного лікаря обласної лікарні з медичної частини тов. Колечкіна Г. В.

3. Взяти до уваги, що наказом по обласній лікарні № 180 від 25.09.87 р. завідувача офтальмологічним відділенням тов. Пархоменко В. А. та завідувача операційно-перев'язочним відділенням тов. Сидоренко С. І. звільнені з посад, а матеріали на лікарів-офтальмологів

РЕЗОНАНС

т.т. Матусяк Г. Л. та Мудрієвську Л. А. передати у слідчі органи.

4. За недостатній контроль за роботою операційно-перев'язочного блоку обласної лікарні головного хірурга облздороввідділу тов. Холявку В. К. оголосити догану.

5. За недостатній контроль за роботою обласних спеціалістів заступнику завідувача облздороввідділом з лікувально-профілактичної роботи тов. Кисельову Ю. П. зауважити.

6. Зобов'язати головного лікаря обласної лікарні тов. Арделяна І. І. обговорити даний випадок на зборах колективу.

7. Зобов'язати головного хірурга облздороввідділу тов. Холявку В. К. обговорити даний випадок на чергових засіданнях всіх наукових товариств хірургічного профілю зі своєю особистою участю.

8. Зобов'язати заступника завідувача облздороввідділом тов. Кисельова Ю. П. підготувати матеріали з даного випадку на чергову розширену колегію облздороввідділу.

9. Даний наказ довести до відома лікувально-профілактичних установ області для обговорення в колективах медичних працівників».

5

«МОЛОДИЙ
КОМУНАР»

8 липня 1989 року

«ЧЕРВОНА
РУТО»!

Щасливой

ΔΟΛΙ,

8 липня 1989 року

[«Молодь України» за 9 квітня 1989 р.]

«ЩО ЦЕ ТАКЕ?»

Третього червня цього року під таким заголовком у «Молодому комунарі» було надруковано критичний матеріал з малюнком відтиску кришки від кефірної пляшки. В ньому йшлося про неуважність працівників Кіровоградського міськмолокозаводу, з вини яких дату виготовлення можна було прочитати лише, знявши кришку.

Редакція отримала відповідь за підписом директора міськмолокозаводу В. І. БЕРЕЗЮКА, в якій він повідомив:

«Замітку було обговорено в колективі цільномолочного цеху вже шостого червня. Причина недоліку в тому, що у цеху встановлено дві лінії упакування молока різної модифікації — один відтиск у прямому зображенні, другий — у дзеркальному. Помилково оператором Л. Н. Лазарук штамп прямого зображення було поставлено на іншу

машину, де на покритті з кефіром зображення є зворотнім.

Майстер Г. І. Кобець побачила цей недолік при виданні продукції в магазині, але затримати реалізацію було вже неможливо.

За допущене порушення майстер і оператор покарані за комплексною системою управління якістю.

Торгові точки в день цього випадку були попереджені».

* * *

Після чотирьох дзвінків з редакції в універсами і гастрономи міста, проте, дізналися, що про «попередження» керівники магазинів, а тим паче продавці, до яких ми зверталися, і не чули...

За коментарем звертаємося до В. І. Березюка, а разом з тим прагнемо дізнатися, як так виходить, що кіровоградці часто купують молоко з позначкою наступного дня!

РЕЗОНАНС

ПРАВИЛА НЕ ДЛЯ ВСІХ?

На критичний виступ газети «Правила з гарантіями, в замовник з пустими руками» («МК» від 15 квітня ц. р.) відповідає ГОЛОВНИЙ ІНЖЕНЕР ОБЛАСНОГО УПРАВЛІННЯ ПОБУТОВОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ М. М. БОНДАРЄВ:

«При перевірці фактів, наведених в листі до редакції І. Голоцван, встановлено, що порушення строку виготовлення її замовлення допущено з вини завідувача ательє № 4 обласного об'єднання індошви і ремонту взуття Н. Г. Рєзв'їної.

Наказом по фабриці № 88 від 5 червня 1989 року їй оголошено догану.

Крім того, за порушення правил обслуговування клієнтів замовниці І. Голоцван поштовим переказом від 5 червня ц. р. направлено пеня в сумі 1 карбованець за рахунок винної».

А ЯМИ Я НИНІ ТАМ... Рік тому ми вмістили фотозвинувачення, яке ілюструвало «діяльність» комунальників міста. Зокрема, на вулиці Пацаєва між будинками №№ 14 (н. 2) і 12 (н. 2) (ЖЕД №8) наш фотокореспондент сфотографував ями.

Що змінилося з тих пір? Ями засипали, а через деякий час працівники «Теплокомуненерго» (директор С. І. Кернос) вирили нову... на тому ж місці. Вже два-три місяці обминають її пішоходи. А дехто з несвідомих жителів мікрорайону пристосувався новбаню під смітником.

Фото В. ГРИБА.

«ЧИЯ РУКА ВЛАДИКА?»

«Урок демократії не вийшов», — так підсумовувала події більш як двомісячної давності у д/с № 70 м. Кіровограда одна з їх безпосередніх учасниць вихователька Валентина Янковська. «Спростуйте свою статтю, не рахуючись при цьому з так званою «чесною мундирою», — це реакція на виступ «Молодого комунара» теж працівниці цього садка, виховательки Раїси Петрівни Савченко. (Іх та інші відгуки на матеріал «Чия рука владика?» газета опублікувала у номері за 17 червня ц. р.). Думаємо, читачам зрозуміло, що така неоднозначність у ставленні спочатку до виниклого конфлікту, а потім до публікації статті розвела як цих, так і багатьох інших працівників дитсадку по двох, так би мовити, непримирених (тут важко підібрати слово, котре і об'єктивно висвітлювало б ситуацію, і не спричинило б іще більшого її загострення) таборах.

Хтозна, чи чекали й самі організатори цієї найпершої скарги, яка з'явилася в нашій редакції і в профкомі заводу «Гідросила», що далі події розвиватимуться саме так. Бо з першого ж дня ряди їх прихильників почали з'являтися. Дехто із них, проаналізувавши ситуацію, що склалася і вирішивши, що «претензій до завідувача у них нема», так і пояснили — «підписали, не подумавши». Що ж, це справа кожного, як чинити в тому чи іншому випадку, та не стільки про це хочеться сьогодні поговорити. Найперше і, думаємо, найголовніше питання — мікроклімат у колективі: яким він був раніше і є зараз.

Дехто з працівників дитсадку вважає, що саме виступ газети спричинив таку кризову ситуацію в дошкільному закладі. Дозвольте спитати, дорогі товариші, а хто ж вам не давав організувати життя і роботу колективу так, щоб не було часу «писати пасквілі», і всі помисли й пориви душі спрямувати не на збирання підписів під черговою скаргою у вищестоящі інстанції, а на створення дітям таких умов, за яких вони б із жадібністю вбирали в свої юні душі те сіяне вами «добре, розумне, вічне»? Хто заважав вам розібратися самим у виниклому в садку інциденті, як цього просила в другому листі до редакції інша частина працівників з протилежними поглядами на претензії «бунтівників»? От і розбирались би, а не слали листи до редакції, описуючи «достойність» і вишукуючи «гріхи» тих, хто посмів виступити проти Любові Григорівни Караманової. Звичайно, і вони не святі, та в бурхливих дебатах типу «а що ви самі зробили для цього дитсадку, прийшли на все готове, а тепер ще й права качаєте» шукати істину було неможливо.

Жіночий колектив взагалі специфічний, а щоб керувати ним, та ще й жінці, треба... ну, треба народитися саме таким керівником, аби

не перераховувати зараз, що він повинен мати і такт, і терпіння, і мудрість, і т. д., і т. п. Не скажемо, що у Любові Григорівні цього немає та, на жаль, вона виявилася безсилою вгамувати пристрасті, що розгорілись у садку після згаданих вище подій. Найстійкіших «бунтарів», котрі, незважаючи ні на що, не відмовились від своїх претензій до стилю і методів керівництва завідувача, найбільше обурював факт лицемірства деяких їхніх колег, які до виникнення конфлікту, м'яко кажучи, ображались позаочі на Любов Григорівну за її не завжди справедливі покарання. Причому, дехто ображався дуже бурхливо, а коли ж Караманова попала під вогонь критики, моментально змінили свою думку і почали переконувати всіх і себе, що кращої завідувачої їм і не треба.

Не знаємо достовірно, чи були впевнені на всі сто ініціатори «бунту на кораблі», що Любов Григорівну змінить хтось на її посаді, сдана газета, повірте, не ставила собі за мету — «розтоптати і вигнати», як сказала на других зборах голова профкому Н. Г. Кербіцька. Ні редакція, ні адміністрація заводу «Гідросила», ні якась інша сила чи інстанція не наведе порядок у стосунках працівників дитсадку, якщо цієї проблеми вони не вирішать самі. Правда, опісля всього того, що мало місце, у будь-які компроміси вірити важко. Особливо це стало зрозуміло після зустрічі авторів цього і попереднього матеріалів з тими, хто підписав третю (!!!) скаргу до редакції. Ось тут уже стосунки з'ясовувались, незважаючи ні на вік, ні на спроби завідувачої якось утихомирити зачеплених за живе.

У принципі не треба бути особливо спостережливим, щоб зрозуміти, що однією з причин кризи морального мікроклімату в дитячому садку є нетерпимість однієї сторони до іншої, причому в тих, хто, так би мовити, «за» Караманову, це виявляється в більшій мірі, може, тому, що вони зараз і чисельніші за кількістю, і впевненіші у своїй вигравній позиції. Хоча найстійкіші серед «бунтарів» кривдять себе теж не дають. Але чи можна назвати нормальною з педагогічної точки зору ситуацію в дошкільному дитячому закладі, коли розпалені бурхливою суперечкою працівники починають вишукувати найдошкульніші факти, аби «сразити» друг друга наповал?

Не знаємо, чи буде ще й четверта скарга до редакції, (празда, хтозна, з якого тепер «табору»), але на другий же день після зустрічі кореспондентів із авторами третього «послання» до газети пошта принесла лист від батьків тих дітей, котрі відвідують згаданий дитсадок (таких батьківських листів прийшло уже чотири і в жодному з них не сказано бодай одного поганого слова про «бунтарів»-вихователів О. П.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Негребецьку, Ю. С. Тараскову, В. С. Янковську, Т. В. Записочну, тільки слова подяки). Він невеликий за розмірами, тому цитуємо його майже повністю:

«Ми, батьки, досить часто бачимо наших вихователів знервованими, навіть у сльозах. Спочатку думали, що в кожній людині своє горе, проте публікації у вашій газеті (за 22 травня і 17 червня) змусили придивитися, в яких умовах виховуються наші діти. Атмосферу, котра панує в дитячому садку, нормальною не назвеш.

22.06.1989 року у садочку вкотре в обідню пору проводилася зустріч завідувачої і колективу з кореспондентами. Діти в цей час у групах лишалися без нагляду, оскільки у з'ясуванні стосунків були зайняті всі працівники (не всі, чоловік — 20 — авт.). Ми мали нагоду впевнитися, що Караманова дійсно розправляється з тими, хто виступив проти неї. Зараз завідувача веде чергову «кампанію» серед підлабузників по збору листа-довір'я на свою адресу, піддаючи критиці кореспондентів, залучаючи до цього батьків і дітей.

Ідуть чутки, що нас, батьків, будуть опитувати і, хто виявить недовіру Карамановій, муситиме забрати дітей із дитсадку. Напрошується питання: коли ми зможемо привести си на чи доньку в садочок, побачити усміхнені обличчя вихователів і із спокійною душею зможемо йти працювати?

Так хто ж зробить належну оцінку стилю керівництва Л. Г. Караманової, якщо навіть атручання вашої газети не допомогло?

Ю. Костенко, В. Ковальова, Л. Довженко, О. Осика, В. Давиденко».

Отже, тепер у сферу розбирання внутрішньодитячого конфлікту втягнутими виявилися і батьки. Правда, багато з них із різних джерел знали ще з самого початку, що у стосунках між деякими вихователями і завідувачою з'явилася тріщина. Ну, а інші дізнались про все після виступу газети. Чи робить честь адміністрації дошкільного закладу, його педагогічному колективу і профспілковому комітетові той факт, що батьки мають потерпати: ану ж чи лишиться моя дитина в садку, чи її «попросять» звідтіля, якщо я заступлюсь за свою виховательку, котра «проти» Караманової?

* * *

Листи до редакції продовжують надходити. Листи різні. Мабуть, не варто їх сьогодні всі цитувати. Свідчать вони про одне: конфлікт в дитячому садку продовжується. А це не робить честі ні адміністрації, ні педагогічному дошкільного закладу. Хто ж нарешті поставить крапку над «і»? Гадаємо, найкраще це зробить сам колектив».

«Вже нема, вже нема...»

ГОСТРИЙ СИГНАЛ

Стою, а то зліва, то справа бога згадують. «Господи, ніяких нервів не вистачає», «Богже, зараз я зомлію». Чого б то, думаю, наче ж і не жарко, та й десять чоловіків — хіба черг? Однак минає півгодини, і сама починаю знемагати від нетерпіння і шкодувати, що пішла за автобусним квитком у касу попереднього продажу на вулицю Володарського в Кіровограді. Не хотіла, бачите, штовхатися в юрмі перед відходом автобуса, а тут — півтори години вбила.

Раніше як було? Кажеш: мені Кривий Ріг на твій-то день і час, на сир знаходить потрібну відомість і виписує квиток або тут же повідомляє: «Вже нема». У деяких місцях і згроз так. Тут же: сніав, нуди тобі треба — і гуляй, поки насир по телефону зв'яжеться з нимось там і визнає, як і що. В деяких місцях і зараз так. Різниця лише в тому, що в Мінска, сніаємо, потрібну інформацію разом із квитком видає комп'ютер за якусь хвилину, а тут поки насир набере обомі замовників, поки дозвониться, поки виб'є на касі квитки та зробить написи, поки переличить гроші на допотопній рахівниці... Може, працівникам служби пасажирських перевезень так і легше працювати (не знаю), але нам, пасажирам, коли в насаж «паперових» форм обслуговування ВЖЕ нема, а калькуляторно-комп'ютерних ШЕ нема, доводиться в чергах до автобусної каси згадувати не тільки бога...

Н. ГРИГОР'ЄВА.

7

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

8 липня 1989 року

Пароль: «Альтаір»

ДО 17
І СТАРШІ

Музей на колесах

Протягом усього навчального року втілювали в життя свою ідею піонери Світловодська: створити музей на колесах, в якому розповісти про виконання міжнародного обов'язку молоддю 80-х років.

Загони всіх піонерських дружин збирали металеві брухт на будівництво спеціального автобуса, в якому можна було б розмістити експозицію, що розповідала про міжнародні зв'язки всіх поколінь.

І ось на численних фотографіях, вміщених тут, ті, хто чесно виконав міжнародний обов'язок, — Віктор Клюс, Сергій Даниленко, Микола Пронь, Валерій Холодов.

І. КАРАНТ.

М. Світловодськ.

В дитинстві я марила романтичною піонерською табором. Спільні походи, ігри, піонерські вогнища, гори, барабан — все це було таким привабливим і хвилюючим. Сталося так, що в справжній піонерський табір я потрапила вже дорослою.

1.

О восьмий табір будить гори. Та-а-та-та-та, та-а-та-та-та! Визираю у вікно — ранок прозорий, чистий, сонце струменить поміж струнких сосон — вони ростуть прямо під вікнами загонів корпусів. У коридорі чується гомін — вожаті кваплять на зарядку. Інна, Віта й Наталочка хочуть залишитися чергувати в кімнаті, на зарядку йти вони не бажають, але треба — навести порядок до сніданку під силу й одному черговому. Нарешті, четвертий загін висипає на стадіон. Діти шикуються, під команду фізрука Сергія Олександровича Мирнія в'яло роблять вправи. Вожаті, зіщулившись від ранкового холоду, стоять осторонь.

Виходити на зарядку, на обід, на ліжничку треба строем, дружно. Але дитина йде в табір відпочивати, а не відчувати покарання. Двадцять п'ять днів ходіння строем під команду, діти, природно, розуміють як важкий обов'язок і в міру сил протестують. Тут дуже важлива позиція вожатого. Якщо вона сама одягне спортивний костюм і прикладом своїм показуватиме, що вранішня зарядка прекрасний засіб бути бадьорим, здоровим, міцним, дитини, можливо, не тільки в таборі з охотою її робитимуть, а й пізніше, приїхавши додому. Це — не відкриття, це педагогічна таємниця, про це говорять скрізь і всюди. У таборі проходять двомісячну практичну третьокласники Олександрійського педучилища. Це 18—19-річні дівчата, які ні морально, ні фізично не готові до таких навантажень і відповідальності. На один загін (це 40—45 чоловік, правда з часом діти роз'їжджаються, залишається 25—27) двоє вожатих, вони практично відповідають за кожну дитину. Якоюсь одна семикласниця залізла на підвіконня першого поверху, щоб помити вікно (у таборі ще працюють будівельники, іноді залишають за собою бруд). Її побачив

хтось із старших і вожатій перепало та, що бідна дівчина аж заплакала. Веду до того, що загони, поєму, повинні бути меншими, а вожаті перед такою практикою мали б проходити спеціальні співбесіди чи стажування з досвідченими педагогами. За той час, що я провела в таборі, зрозуміла, що робота вожатого набагато складніша, ніж вчителя в школі. Там — в основному уроки, тут — цілодобове спілкування. До того ж, треба бути завжди прикладом, треба мати терпіння всіх вислухати, когось заспокоїти, розібратися в чихось образах, відчувати кожну дитину, бо інакше не матимеш авторитету, отож не будуть слухатись і практика така перетвориться в суцільне пейло. Я переконатися — діти легко йдуть на контакт, потребують розуміння, і, відчувши його, проймаються безмежною довірою. І ця дитяча довіра — благодатний ґрунт. Твої вчинки, слова, погляди стають для них прикладом. Але ж як це важко — належати тільки дітям! А в молодших загонах? Віта Крижанівська — вожаткою у сьомому. Це діти від першачків до четвертокласників. Кожна сім'я виховує по-різному.

— Є такі, — говорить дівчина, — що не вміють ні випирати собі, ні косички заплести.

Уявляєте, скільки обов'язків у вожатих з молодших загонів?

Із старшими — проблеми інші. Їх важко чимось зацікавити, вони самостійні, незалежні, до всього ставляться скептично. Це й не дивно, їм уже по 14—15 років — складний вік!

2.

— Як ви думаєте, чому так називається табір? — питаю у дівчаток. Відповіді найрізноманітніші. Від «не знаю» до такої версії:

— Можливо, тому, що тут сниться жовта на землі, тому й «Жовтень»?

(Пізніше начальник табору Юрій Кирилович Коваленко мені пояснив, що табір будівельники здавали напередодні жовтневих свят, то й назвали «Жовтень». Логіка залізна!).

А жвавий хлопчик, що вправно з'їжджав із перил, як потім виявилось Сашко Крайній із Нової Праги, пояснив мені ще й так:

— Страна так потребує!

Хлопець висловився дуже точно. На жаль, наша система виховання ще чітко не спрямована на пробудження самостійного, творчого, неординарного мислення в дитини. Назвали «Жовтень», бо скрізь так називають. Колись, може, ця назва й носила якийсь патрістичне, виховне значення, з часом же перетворилася просто в штамп. А різні «Чайки», «Хвилі»? Чому б не провести серед дітей конкурс на кращу назву табору, обговорити разом найрізноманітніші варіанти? Чи від цього постраждали б наші моральні підвалини? Навпаки, діти могли б вибрати назву не просто милословну, але й таку, що зобов'язувала б їх до чогось, наприклад, бути чесними чи справедливими. Так само й з девізами на дверях кімнат. Дівчатка з четвертого загону запрошують мене до себе — їм страшенно хочеться розповісти, хто чим захоплюється, про табір, про друзів. У них на дверях висить старанно виписаний фломастером девіз:

«Пусть будут дружбаю согреты. Все пять материков планеты».

— Це ви самі придумали? — питаю.

— Ні, це нам вожаті дали.

— А який би ви самі собі девіз вибрали?

— А я знаю, — каже Віта.

«Мир — планете».

Счастье — детям.

Ми за это все в ответе».

— А як ви розумієте саме слово «Девіз»? — це вже я. — Вас це до чогось зобов'язує?

Дівчата здивовано презиряються. Ми просто напихасмо дитячу свідомість цими ні до чого не зобов'язуючими цитатами, замість того, щоб привчати їх до світової і вітчизняної поетичної класики.

Тоді б дівчата могли вибрати собі девіз.

Я звернула увагу, що в таборі рідко хто говорить на чистій мові, з усіх боків чувся суржик. Знову ж, це від мовного безкультур'я старших. Розговорилася я з майбутнім семикласником

Максимом Переяславом із Олександрії. Хлопець вчиться в російській школі. Але вже через кілька хвилин нашої розмови (ніяких зауважень я йому не робила!) Максим став старанно підбирати українські слова.

— А що ж ви хочете, — з бодем каже Юрій Кирилович, коли поділилася з ним своїм враженням, — у нашій табірній бібліотеці є чимало хороших книг, а українських гарних казок, гумору, дитячих видань шевченкових творів немає.

3.

Не вистачає в таборі не тільки книжок. Немає елементарного — мила. Діти сидять обідати не помивши як слід руки — нічим. Ясно, що мило скрізь дефіцит. Але дитячі заклади гріх не забезпечити такою необхідною річчю. Діти бігають, граються, звичайно ж, все підряд беруть до рук. Будь-яка інфекція тут дуже небезпечна.

Харчування в таборі п'ятиразове.

Сніданок, обід, полудник, вечеря і перед сном — сік з печивом. Чотири рази на день щось свіже. Це, звичайно, добре. Але все-таки, мало овочів, фруктів. Тільки раз за півмісяця першої зміни давали полуниці. Це при тому, що «Жовтень» — обласний табір агропрому і харчування вважається тут хорошим. І півка коштує 83 карбованці. Що ж говорити про інші табори?

Згадуються мені зараз чудові розмови із старшою вожаткою, дивно відданою своїй справі, Світлою Коршуною; згадуються Андрійко Шпак із 5-го загону, що так здорово й дивно співав на святі Іменинника «Вийшли в поле носари»; згадуються паролі, без яких чергові можуть і не пустити до табору; згадуються колюча підгір'я плавруна Сашка Нечитайла, з якою він обходить корпуси перед відбоєм; згадуються невгамовний і страх який гострий на язик Сашко Крайній...

С. ОРЕЛ.

с. Бірки, Олександрійського району.

Цьогорічний табір праці і відпочинку Долинської восьмь-річної школи № 3 «Росесин» розташовувався на території радгоспу «Долинський». Виділили учням приміщення, відремонтували його, пофарбували, у спальнях кімнатах розмістили радянські вихованці, вишукуючи ліжка з білошкірними протесторами, на вікнах — фіранки. А в ігровій кімнаті — телевизор. Коли діти вперше зайшли сюди, хтось промовив: «Як затішно. Ніби вдома».

Діти, радісно посміхалися всім, хто їм показував умови для праці і відпочинку. А як різноманітні мені в таборі! Харчуються діти тричі на день за рахунок радгоспу. Незручність становить тільки те, що доводиться снідати, обідати і полудувати у шкільній їдальні, бо своїй їдальні в таборі немає. У розпорядженні табору — автобус. Працюють тут в основному на збиранні вишень і черешень. Бригадир Лариса Ткаченко вміло організувала роботу. Встановили норму: щодня кожен повинен зібрати 30 кілограмів вишень. Не було тих, щоб не справилися із завданням. А якщо хтось і не встигав, йому приходило на допомогу Олександр Маруца, Тетяна Кошаренко, Олена Коваленко, Оксана Милуляк, Інна Бірук. За два тижні роботи в саду семикласники здали на склад 2800 кілограмів вишень і черешень.

На знімку ж, а чому б і не похвалити такими вишнями. Пригощайтесь! — запрошує Тетяна РУСІНА. Поспішають виконати свою норму Сергій НЕЧАЕВ і Сергій ТЕРЕЩЕНКО. Фото В. РЕВІ.

Наприкінці останньої чверті проведено анкетування серед піонерів-шестикласників знам'янських середніх шкіл.

Метою анкетування було не просто вивчити стан тимурівської роботи в школах (наприкладі 2—3 шкіл це зробити неможливо), а простежити, як розуміють Гайдера і тимурівський рух піонери.

Запитання. Ти читав книгу Аркадія Гайдера «Тимур і його команда»?

102 відповіді були позитивними, і лише один хлопчик (анкетування було анонімним) чесно написав: «Читав, але до кінця так і не дочитав». Як, на твою думку, чи потрібний тимурівський рух сьогодні?

95 учнів відповіли: «Потрібний». П'ятеро вважають, що тимурівський рух втратив авторитет і застарів, мовляв, у гайдеравські часи він прижився, а сьогодні має відмерти. Троє написали: «Не знаю».

Чи вважаєш ти себе справжнім тимурівцем? Слід віддати піонерам належне: вони вчаться казати правду. 35 учнів без сумніву ввели слово: «Так», 48 — категоричне: «Ні!», 20 — не знали, що відповісти.

Чи має твій загін зону піонерської дії? Де вона розташована?

Це запитання викликало хвилювання у піонерів. Вони почали переглядатися один з одним, в дехто з класних керівників непомітно для стороннього ока вказував рукою на піонер-

ський куточок, мовляв, дивіться туди, там усе написано.

79 учнів відповіли позитивно, назвавши вулиці Жовтневу, Крупської, Володарського, Матросова, Чайковського (у місті), Калініна і Кірова (у селищі Знаменні). Є й такі відповіді: «У нас є зона піонерської дії, тільки я не знаю, які вулиці її підпорядковані, я не пам'ятаю».

Над ним із ветеранів війни і праці, пенсіонерами шефствує твій загін?

23 учні назвали прізвища тих, у кого вони бувають не лише в святі, а ходять у магазин по хліб і молоко, до аптеки, тощо. 52 учня прізвищ згадати не змогли. В одному з класів усі учні обернулися на парту, де сидів хлопчик і швидко запитали: «Генко, ти до кого ходиш?». Ще 18 учнів написали: «Не знаю прізвищ», а 10 дівчаток вивели на папері: «Ми не входимо до складу тимурівців, у нас цією справою займаються хлопці».

Звичайно, тимурівські загони є у кожній школі. Вони за графіком, складеним учителем, бувають в гостях у ветеранів, мають план зони піонерської дії у загальному куточку, звідтуть перед радіо дружини за виконаву роботу. Але якщо класний керівник забуває їм про це нагадати, тимурівська діяльність потихеньку згасає.

Коли ти останній раз був у пенсіонера вдома? Чим допоміг йому?

Дивують відповіді: «не пам'ятаю», «я не був зовсім», «був ще у 4 класі», «допомагав рік тому». І мінімальний процент учнів дав такі відповіді: «ми відкидали сніг з доріжок», «носили воду», «копали город».

А тепер згадайте, як з року в рік у школах проводяться гайдеравські читання, конференції, літературні ігри і вікторини, здійснюється перегляд фільмів, учні слухають платівки, піонерські газети і журнали оголошують операції «Милосердя», «Учитель ветеран», вахту «Пам'ять серця». Окремі піонерські дружини в містах республіки створюють бюро добрих послуг, по доставці пенсіонерам продуктів. Чому ж тоді у нас так часто заростає стінка від школи до підвір'я літніх людей, ветеранів, солдатських вдів? Чому наші діти чекують підказки дорослих і розуміють гайдеравську ідею тільки як горище і тимурівський штурвал, а як їх немає, то немає і романтики, а значить і допомоги старим людям.

У місті і районі є дитсадки, школа-інтернат дитячі відділення у лікарнях, старенькі бабусі і дідуся. Є аптека, куди можна здавати лікарські рослини. Навіть перебуваючи у піонерському таборі, у таборах праці і відпочинку, можна займатися цією роботою. Варто лише не забувати тих, кому потрібна допомога, і ходити до них без будь-якого доручення. А це і значить бути тимурівцем.

Анкетування провела й проаналізувала Л. ПОВАЛІЙ.

М. Знам'янка. ВІД РЕДАКЦІ. Любі друзі! Мабуть, цікаво було вам познайомитися з анкетами знам'янських піонерів? А як ведеться тимурівська робота у вас? Що думаєте взагалі з цього приводу? Літні наші для такої справи дуже підходящий період — ви маєте більше вільного часу. Ваші розповіді й роздуми ми вмішуватимемо в сторінці «До 17 і старші».

Гайдар —
попереду.
А де ж
тимурівці?

8

«МОЛОДИЙ
КОМУНАР»

8 липня 1989 року

З 1240 тисяч чоловік, котрі проживають у нашій області, майже п'яту частину становлять діти. Уже кілька років як відділом охорони здоров'я обласного комітету разом з партійними і радянськими органами розроблена програма «Діти», згідно з якою планується робота по поліпшенню матеріально-технічної бази лікувальних закладів матері й дитини, якості медичного обслуговування шляхом укомплектування кадрами і підвищення кваліфікації акушерів-гінекологів та педіатрів, оснащення сучасним медичним устаткуванням і впровадження нових методів діагностики й лікування.

Завдання дуже важливі, та їхнє виконання планується поки що у недалекому майбутньому, в той час, як день сьогоднішній не всеяє особливого оптимізму: в ході перевірки роботи лікувальних закладів, безпосередньо призначених для матері й дитини, виявлено невідповідну картину. Узяти хоча б поїздку головного педіатра обласного відділу охорони здоров'я Н. І. Дехтяр, методиста дитячої облікарні Н. Ю. Криворотенко й педіатра, куратора цього району К. Г. Горської в Долинський район, котрі відвідали там дитячу молочну кухню, дитяче відділення в центральній районній лікарні, Новошевченківський ФАП (фельдшерсько-акушерський пункт), Кіровоградську дільничну лікарню й амбулаторію та Кіровський дитячий садок. Буквально скрізь, де проводилась перевірка, виявлено недоліки, в більшості випадків, з вини безпосередніх працівників.

Візьмемо, наприклад, Новошевченківський ФАП. Приміщення розвалене, так що про нормальні умови роботи говорити не приходиться. Фельдшер тимчасово тулиться в кімнаті розмірами 2х1,5 метра з пічним опаленням. Під його контролем — четверо дітей першого року життя і близько шістьдесяти до 14 років. Протягом останніх двох років адміністрація Долинської центральної райлікарні не знайшла часу побувати на фельдшерсько-акушерському пункті. Інакше б побачила, що там відсутні ваги для зважування дітей грудного віку; харчування їм призначається неправильно: соки рекомендуються з трьох-чотирьох місяців, одноомотно вводиться новий вид прикорму дозою 200 грамів, до того ж одночасно призначається кілька нових продуктів. Перелік зафіксованих недоліків можна продовжити, бо діти на ФАПі не оглядаються лікарями, немає стерильного матеріалу, записи в амбулаторних картках однотипні, не відображають психофізичного розвитку кожної дитини тощо.

І в Кіровській дільничній лікарні цього ж району не обійшлося без неприємних «сюрпризів». У дитячому відділенні з'ясувалося, що листи призначень не відповідають записам в історії хвороби, нерационально проводиться антибіотикотерапія: при задовільному і стані медичної складності хворим дітям одночасно призначається 2 антибіотики, і що особливо тривожно — ставлений діагноз не відповідає описанню у щоденнику клініці.

На жаль, виявлені недоліки характерні не тільки для згаданого ФАПу чи дільничної лікарні. Перевірка, проведена працівниками обласного й республіканського комітетів народного контролю, показала, що в деяких районах частина медпрацівників, користуючись безконтрольністю з боку адміністрації, не проводять за повною програмою диспансеризацію дітей першого року життя, не спостерігають за їхнім розвитком. В Новоукраїнському, Маловишківському, Новоархангельському, Долинському районах дехто з медичного персоналу не володіє достатньою мірою основами невідкладної допомоги дітям. Заняття з медсестрами не проводяться. У цих та інших районах малюків не зважують, перед щепленням не роблять аналіз крові. Вузькі спеціалісти участі в диспансеризації не беруть.

У дитячому відділенні Новоукраїнської ЦРЛ спеціалістами обласної дитячої лікарні у квітні цього року було встановлено, що при лікуванні маленьких пацієнтів тут «забули» про фізіотерапевтичні процедури. У Рівнянській амбулаторії цього ж району профілактика рахіту проводиться неправильно, курсова доза не вказується.

При перевірці фельдшерсько-акушерського пункту в Северинівці Кіровоградського району народні контролери констатували, що його обладнання не відповідає таблиці: немає зростомірів, вагів, недостає шприців. Лікарі з ЦРЛ графіків прийому не дотримуються.

Ці та інші недоліки, як правило, відзначаються в актах при відвідуванні лікувально-профілактичних закладів головними спеціалістами області. Згадуються вони і в наказах, котрі видає обласний відділ охорони здоров'я. Та при перевірці з'ясувалося, що виконавська дисципліна адміністрації цих закладів, як і контроль із боку обласного відділу, дуже низькі. Наприклад, згідно наказу облздороввідділу «Про невідкладні заходи по покращенню медичної допомоги дітям» завідувачий Кіровоградським міським відділом охорони здоров'я та головні лікарі центральних районних та міської лікарень зобов'язані до першого травня кожного року подавати інформацію про його виконання. Головний лікар Олександрівської ЦРЛ М. Г. Васюк цей наказ знайти не зміг і про нього не пам'ятала.

Матеріально-технічна база лікувально-профілактичних закладів, які надають допомогу дітям і матерям області, на жаль, залишається незадовільною. Так, у Кіровограді, де мешкає 25 процентів дитячого населення області, з трьох лікувально-профілактичних закладів, що обслуговують дітей, матеріальна база двох не відповідає сучасним вимогам.

В дитячій обласній лікарні, куди надходять на лікування найбільш тяжкі пацієнти з міст і районів області, а також хворі з Кіровограда,

середня площа на одне ліжко замість встановлених згідно санітарних норм 6,5 квадратних метра тільки 3, а в окремих випадках і того менше (педіатрія № 1, травматологія). Особливо велика скученість у відділеннях грудного віку, де в палатах площею 16—17 квадратних метрів лежить 5—6 хворих дітей і стільки ж матерів, тобто до 12 чоловік. А це в основному малюки з гострою патологією органів дихання, яким і площа, і чисте повітря особливо необхідні.

Сучасна вимога до дитячого стаціонару — максимальна й надійна ізоляція хворих, чого можна досягти тільки при наявності боксів. З чотирьох же відділень лікарні, де знаходяться діти грудного віку, мають бокси (примітивні) тільки два.

Відсутність необхідних площ, боксованих відділень не дають можливості забезпечити повноцінне лікування і є однією з причин за-

приспосованому приміщенні на території гаражів дитячої обласної лікарні. Та й взагалі, з 27 таких кухонь, котрі функціонують в області, тільки 5 розміщені в типових приміщеннях.

На всіх семи перевірених ДМК (кіровоградських №№ 1 і 2, світловодській, знам'янській, олександрівській, новоукраїнській і бобринецькій) продукція, що там виробляється, — молоско незбиране, сир, кефір, ацидофільне молоко і паста, каші гречана, манна, «асорті», — не відповідає вимогам інструкції Міністерства охорони здоров'я СРСР через занижену масову долю жиру і калорійність. Основними причинами випуску такої продукції є використання неякісної сировини. Крім того, порушуються технологічні процеси приготування кисломолочних продуктів, нерідко в хід іде бактеріальна закваска з простроченим терміном придатності.

ГОВОРИМО
ВІДВЕРТО

«У ході перевірки встановлено, що у відділенні діти, котрі мають дисфункцію кишечника, лікуються неправильно: перед початком медикаментозного лікування не проводиться промивання шлунку і кишечника. Вкрай неправильно, організоване харчування хворих дітей: не призначається дозоване годування, мати навіть не знає, що і як давати дитині, немає лікувальних сумішей. На добу вперед видається банка кип'яченого молока, немає стерильних сосок. Молоко зберігається не в холодильнику».

(Із довідки по перевірці Олександрівської ЦРЛ головним педіатром обласного відділу охорони здоров'я Н. І. Дехтяр і заступником головного лікаря дитячої обласної лікарні О. Н. Яровинським).

У Світловодську в день перевірки були знайдені лишки сиру в кількості 6,5 кілограма, а кефір видавався в день його приготування в рідкому стані. Батьки скаржились на неякісне приготування цих продуктів. Міська санітарна станція не контролює жирність молока, котре надходить з міськмолкозаводу. Аналогічна ситуація і в Олександрівському районі.

У всьому вищесказаному є велика вина районних і міських санепідемстанцій, які зобов'язані 2 рази в місяць перевіряти продукцію дитячих молочних кухонь на фізико-хімічні показники. На жаль, за винятком Олександрівської і Знам'янської СЕС, у жодному з районів ця робота не проводиться.

У результаті перевірок за 1987—88 роки до деяких підприємств-постачальників були застосовані економічні санкції і з плану реалізації знято нестандартної продукції на 43,4 тисячі карбованців. З травня минулого по травень цього року по Бобринецькій дитячій молочній кухні теж знято з плану реалізації недоброякісної продукції на 4,4 тисячі карбованців.

Така загалом картина побаченого під час перевірки лікувально-профілактичних закладів області, призначених для охорони здоров'я матері й дитини. Є звичайно й хороше, але воно настільки губиться в критичному становищі деяких медустанов, а часом і елементарній безвідповідальності певних медичних працівників, що давно образно кажучи, наша медицина потребує негайного лікування.

Н. ДОЩЕНКО,

Інспектор обласного комітету народного контролю.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Враховуючи той факт, що в цьому матеріалі чимало специфічних термінів і цифр, ми попросили переглянути його заступника завідувачого облздороввідділом В. В. Бондаренка. Із багатьма аспектами і висновками Володимир Васильович не погодився, і не тому, що це, мовляв, зачепило його самолюбство. Просто, у багатьох випадках обласний відділ охорони здоров'я залишається «крайнім», тоді як вирішити самостійно проблеми, котрі накопилися в медицині і залежать не стільки від нього, він не в силах. Як, скажімо, можна владнати кадрову проблему, коли кількість прибулих в область молодих спеціалістів дорівнює кількості від'їжджаючих — в основному через житлову невлаштованість!

Про ці та інші проблеми ми домовились поговорити з Володимиром Васильовичем, як тільки він повернеться з відпустки. Тому пропонуємо всім, хто має питання до заступника завідувачого облздороввідділом В. В. Бондаренка, котрий контролює діяльність лікувально-профілактичних закладів матері й дитини, надсилати їх до редакції. Ці запитання будуть передані Володимирові Васильовичу і при можливості використані в майбутньому інтер'ю.

«МОЛОДИЙ
КОМУНАР»

8 липня 1989 року

ПОВІСТЬ

Мотоциклом у табір Вадим не приїжджав, в усякому разі, ніхто його з ним не бачив.

— Чудася, — сказав Григорій, коли вони з Можнієм присіли на лавочку під розлогим настаном. — Інспектори ДАІ бачили, в селі бачили, а в таборі — ні... Знаєш, Едуард, інколи, а особливо в таку спеку, мені здається, що я тупію.

— Ти не тупий, Григню, ти погано нагострений. Просто він до села доїхав, а в таборі не з'явився... Пішли дільничного шукати.

Село, як завжди в живну пору, було порожнім. Зрідка бабуся стрічалась, та якась кішка до рогу перебігала.

— Григню, відгадай загадку на логіку. До хімчистки заходить клієнт, вперше в житті. І наже приймає: «Ось у мене на сорочці червона пляма, тільки не знаю, від вишневого варення чи від крові. Вивести зможе?» Приймає клієнта підвісив і відповів: «Сьогодні у нас такого реактиву нема. Ви, товаришу мільйонер, зайдіть післязавтра, ми приготуємо і обов'язково введемо». Звідки вона знала, що клієнт — мільйонер?

Відповіді Григорій не встиг, бо з-за рогу височив дільничний старший лейтенант Теренко. Ніби чекав у засіді. Допрацював до пенсії останні дні, але був, як завжди, діяльним і поінформованим.

— Тут, лебедики, без пацанів не обійтись, — сказав, вислухавши колега з міста. «Лебедиками» він називав і старих, і малих, дотримуючись субординації, звісно. Бо вранці було уявити, як він назвав «лебедиком» Підпригоро, в якому тільки ваги було до ста кілограмів, не кажучи вже про погони підполковника.

Босоніг антивісти дільничного, які нудьгували на канікулах, упоралися швидко. Мотоцикл Вадима стояв у нурені сторожа колгоспного баштану.

— А що? — жваво відбивався сивий прудкий дідусь. — Хлопець смирий, добрий. Трохи, правда, той, — покрутив пальцем біля скроні, — та вони тепер всі молоді трохи той.

Дідусь ніби хтось завіз у далекому дитинстві, та так та пружина й досі не розкрутилась. Встояти на місці він просто не міг, а слова з нього лились, як колійська вода на водняний млин.

— Вам би, дідю, — не втримався Можний, — як Райнін назав, нарядом приробити, то ви б воду з колодязя почали. — Та збити діда з пантелику було не так просто.

— Просив, а мені що? — не зупинявся він.

— Коли?

— Вчора, ванурат учора.

— Раніше приводив мотоцикла?

— Ні, їй-богу.

— А сам заходив?

— Було, — зупинився на мить. — За навуни гроші давав. — Подував, чи казати: — Раз, цей, четверту приносив, то ми удох...

— А коли забрали мотоцикл?

— Щитай, сьогодні. Еге ж, ванурат перед тим, як ви мали прийти.

— Вадим?

— Ні, не він... То єсть, він, але раніше другий прийшов.

— Того другого знаєте?

— Ну й меткий ти! «Знаєте?». Не знаю і знати не хочу! Задиристий, плеще язиком, як корова після гичи.

— Який він із себе?

Розмовляв Григорій, Едуард ходив баштаном, роздівлявся.

— Який? Обнаковений, тільки задиристий. Шкет! Мушкетером мене назвав, зараза.

— Що ж він казав ще? — усміхнувся Григорій.

— Питав, чи у мене його племінник моцаклет залишив.

— Племінник? Так і запитав?

— Я що, брехати буду? Старий уже. Так і запитав. Я й кажу, що у мене, чого мені критись? Вадим — хлопець смирий, добрий...

— Це вже я чув. Ще про що розпитував?

— Питав, чи навуни крадуть, а я йому свій бердан показав... Тут і Вадим захенаний прибіг.

— З табору?

— Ні, звіди, — показав на центр села.

— Як вони стрілись? Схоже, що то його дядько?

— Біс його зна... Мо й дядько. Тільки хлопець його називав, як його, ре... ре... редькою. Чи редькою. Мо, по-теперішньому, це й так...

— Говорили про щось?

— А? А... Не чув. Той задиристий, як Вадим прибіг, сказав, щоб я, цей, одиолюся. Ще й у спину турнув.

— А далі?

— Далі вони сіли на моцаклет — Вадим спереду, а той — ззаду. І поїхали.

— Туди? — Григорій показав на центр села.

— Туди.

— Той другий у що одягнений?

— В штанах, в сорочці, в сандалетах.

— З вами, дідю, наші не зваріш.

— Бо й не зваріш. Налетіли, як горобці на навуни, та й давай: «А що? А? А?». Я тобі, хлопче, скажу, що я, щитай, сам недавно мільйонером був, то знаю, що вам треба.

— Ого! — свиснув Можний, який недавно підійшов, але в розмову не втручався. — Мільйонером?

— Стривай, Едуарде... Тан що нам треба, дідю?

— А те, що в того редьки в правій руці великого пальця нема. Під саме нікуди, — показав свою долоню й провів по ній другою. — Оце — существенно.

— Оце — существенно, — згодився Можний. — З вами дідю, нашу варити можна... Ти куди?

— Телефон потрібен.

— Дуй. Я наздожену.

* * *

Начальник табору Іван Семенович зустрів Григорія біля воріт.

— Можна, я вашим кабінетом скористаюсь?

— Що ви, що ви! Хіба я не розумію, хоч і не знаю, в чому справа...

— Потім ми вам розповімо, — пообіцяв Григорій. — А поки що, як домовились, хай заходять до мене учні з класу, де вчиться Вадим. По одному, — уточнив. До речі, таких у таборі багато?

— Розумієте, сьогодні неділя... Хто додому поїхав... Але кілька є.

— Значить, домовились.

Першим переступив поріг гіркий хлопчина з білявим непокірним чубом і серйозними очима.

— Добрий день, — привітався.

— Добрий. Сідай. Прізвище, ім'я?

— Коваленко Григорій.

— Отак! Подвійний тезка. Тоді краще порозуміємось.

— Дивлячись у чому.

[Продовження. Початок в №№ 25, 26, 27 за 17,24 червня, 1 липня ц. р.]

КІРОВОГРАДСЬКЕ СПТУ № 2 ІМЕНІ ГЕРОЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ О. С. ЄГОРОВА

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1989—1990 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує кваліфікованих робітників з таких спеціальностей:

на базі 8 класів, строк навчання 3 роки — маляр будівельний (юнаки, дівчата), ліцювальник-плитковик; ліцювальник-мозаїст (юнаки і дівчата),

муляр-монтажник по монтажу сталевих та залізобетонних конструкцій, електрозварник (юнаки), слюсар по ремонту шляхових, будівельних машин і тракторів (юнаки),

столяр будівельний, тесляр-паркетник (юнаки);

електрослюсар будівельний (юнаки),

електрогазоварник (юнаки),

кухар (дівчата);

на базі 10 класів, строк навчання 6 місяців —

муляр (юнаки),

тесляр (юнаки).

Учні забезпечуються гуртожитком, гризавим харчуванням, двома комплектами одягу, підручниками. Під час виробничої практики вони одержують 50 процентів від зарплати ними суми.

Учням, що мають середню освіту, виплачується стипендія 30 карбованців на місяць і проводиться доплата до рівня тарифної ставки (мінімального окладу) робітника і розряду за рахунок коштів підприємства.

Училище розташоване в сучасних корпусах, є всі умови для занять в гуртках, спортивних секціях.

Учні, які закінчують училище на «4» і «5», направляються для подальшого навчання у вузи і технікуми. Початок занять — 1 вересня.

Вступники подають такі документи:

заяву на ім'я директора,

автобіографію,

документ про освіту,

свідчення про народження або паспорт,

довідку з місця проживання та про склад сім'ї,

медицину довідку (форма № 086-у),

шість фотокартки 3×4 см.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Телефони: 7-14-17, 7-12-81, 7-12-72, 7-34-71, 7-12-21. Іхати автобусами №№ 102, 114 до зупинки «Вул. Мічуріна» або тролейбусами №№ 1, 2, 6 до зупинки «Будденталь» або «Вул. Короленка».

КІРОВОГРАДСЬКЕ СПТУ № 1

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1989—1990 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Запрошуються юнаки і дівчата з освітою 10 класів на спеціальності:

продавець непродовольчих товарів;

продавець продовольчих товарів.

Строк навчання — 1,5 року.

У групи зі строком навчання 2 роки з освітою 8 класів:

на спеціальність — продавець продовольчих товарів.

Приймаються юнаки і дівчата, воїни, що відслужили строк дійсної військової служби. Всі учні перебувають на повному державному утриманні, одержують обмундировання, харчування і грошову компенсацію. Учнів забезпечують підручниками. Час навчання зараховується до загального трудового стажу.

Училище має добре обладнані, світлі кабінети, бібліотеку, спортивний і актовий зали. Викладання ведуть кваліфіковані педагоги. Виробничої майстерності учнів навчають досвідчені майстри. Поряд зі спеціальними дисциплінами в училищі викладають суспільні дисципліни: суспільствознавство, естетичне виховання, політичну економію. Працюють гуртки художньої самодіяльності та технічної творчості.

Виробниче навчання учні проходять у кращих магазинах міста Кіровограда і одержують 50 процентів від зарплати ними суми.

ДЛЯ ВСТУПУ НЕОБХІДНО ПОДАТИ:

заяву із зазначенням спеціальності, характеристики, свідоцтво про народження (копія), або паспорт (пред'являють особисто), документ про освіту, довідку з місця проживання, медицину довідку (форма № 086-у), чотири фотокартки 3×4 см.

Прийом документів з 15 травня по 31 серпня.

Початок занять — 1 вересня.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Василів, 5. Телефон 4-94-85. Іхати автобусами №№ 105, 107, 120, тролейбусами №№ 1, 2, 6 до зупинки «Побутрадотехніка».

Дирекція.

Компаніївський ветеринарний технікум

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1989 — 1990 навчальний рік

Технікум готує:

ветеринарних фельдшерів для роботи в спецгоспах, колгоспах, радгоспах, ветлабораторіях, м'ясоконтрольних станціях, м'ясокомбінатах, ветлікарнях, ветаптеках. Крім цього, учні технікуму набувають додаткову професію — техніку штучного освітлення сільськогосподарських тварин.

На 1 курс приймаються особи віком до 30 років з освітою 8—9 класів.

Строк навчання — 3 роки 6 місяців.

Вступники складають екзамени з української (російської) мови (диктант), математики (узагальнені).

Без вступних екзаменів зараховуються:

особи, які закінчили неповну середню школу зі свідоцтвом з відзнакою (в міру подання заяв); особи, які закінчили неповну середню школу з оцінками «4» і «5», за результатами співбесіди; офіцери, прапорщики, мічмани і військовослужбовці надстрокової служби, звільнені в запас із Збройних Сил СРСР за скороченням штатів, станом здоров'я, вислугою років.

З числа вступників, які успішно склали вступні екзамени, зараховуються:

поза конкурсом:

направлені на навчання за рахунок колгоспів, радгоспів та в порядку цільової підготовки спеціалістів; звільнені в запас військовослужбовці з дійсної військової служби, які мають рекомендації військових частин або свідоцтво військомату про право на пільги;

діти-сироти і діти, які залишилися без опіки батьків;

інваліди I і II груп, які можуть відвідувати заняття, передбачені навчальним планом;

в порядку конкурсного відбору на основі загальної кількості балів, одержаних на вступних екзаменах, при рівній кількості балів перевагою при зарахуванні користуються —

вступники, які мають стаж практичної роботи не менше двох років і звільнені в запас військовослужбовці;

сільська молодь.

Прийом заяв — з 1 червня по 31 липня.

До заяви на ім'я директора слід додати:

документ про восьмичісну освіту (оригінал);

медицину довідку (форма № 086-у);

виписку з трудової книжки (тим, хто має виробничий стаж);

направлення колгоспів, радгоспів та інших сільськогосподарських підприємств (особам, які відряджені на навчання за рахунок цих підприємств та в рахунок плану цільової підготовки);

чотири фотокартки 3×4 см.

По прибутті до технікуму вступники пред'являють особисто:

паспорт або свідоцтво про народження;

військовий квиток (військовозобов'язані), приписне свідоцтво (особи призовного віку).

Вступні екзамени — з 1 по 10 серпня.

Початок навчання — 1 вересня.

При технікумі працюють їдальня та учнівський клуб «Підліток».

Гуртожитком і стипендією учні забезпечуються на загальних підставах.

Сполучення автобусне з м. Кіровограда, Бобринця, Долинської, Новомиргорода.

Адреса технікуму: 317200, Кіровоградська область, смт Компаніївка.

Дмитрівське

СПТУ № 39

ОГОЛОШУЄ НАЙІР УЧНІВ

на 1989—1990 навчальний рік на такі спеціальності:

на базі 8 класів із трірічним строком навчання:

тракторист-машиніст широкотракторного профілю з кваліфікацією слюсаря I водія категорії ВС (одержують середню освіту);

з однорічним строком навчання на базі 10 класів:

бджоляр з кваліфікацією тракториста-машиніста III класу (одержують диплом бджоляра і посвідчення тракториста);

маїстер — плодочовник-квітничар.

Зараховані до училища забезпечуються безплатно триразовим харчуванням, парадним та робочим одягом, гуртожитком. Учням виплачується стипендія в розмірі 10 карбованців.

Прийом до училища проводиться без вступних екзаменів.

Випускникам училища, котрі за підсумками навчання мають не менше 75 процентів відмінних оцінок, видається диплом з відзнакою, який дає право вступати до вищих навчальних закладів без екзаменів.

Випускникам училища, які бажають вступити до вищих та середніх спеціальних навчальних закладів, дозволяється досвідоково скласти випускні кваліфікаційні екзамени в училищі з наступним направленням на навчання згідно з положенням.

В училищі є спортивний зал, стадіон, клуб, працюють гуртки художньої та технічної творчості, спортивні секції. Демонструються кінофільми, проводяться вечори відпочинку.

Для вступу в училище треба подати такі документи: свідоцтво про освіту (оригінал); свідоцтво про народження; медицину довідку (форма № 086-у); довідку з місця проживання та про склад сім'ї; шість фотокартки 3×4 см; характеристику з школи.

Початок занять — з 1 вересня.

Адреса училища: 317070, Кіровоградська обл., Знаменський район, с. Дмитрівка. Протяг від станції Знаменська будівлям автобусом Дмитрівського напрямку до зупинки «Училище».

КІРОВОГРАДСЬКЕ СПТУ № 14

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1989—1990 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ: НА БАЗІ 10 КЛАСІВ —

швачка, строк навчання 11 місяців;
кравець чоловічого, жіночого і дитячого верхнього одягу, строк навчання 2 роки;
кравець верхнього одягу з умінням робити розкрій, строк навчання 2,5 року;
кравець легкого одягу, строк навчання 10 місяців;
перукар широкого профілю, строк навчання 10 місяців;
на базі 8 класів зі строком навчання 2 роки — кравець верхнього одягу; швачка.

До училища приймають юнаків та дівчат віком від 15 до 20 років з освітою 8—10 класів. Всі учні знаходяться на повному державному утриманні.

Під час виробничої практики учням усіх спеціальностей виплачується 50 процентів від зарплати суми і надається робота по закінченні училища в Кіровоградському швейному об'єднанні, на рай(міськ)побуткомбінатах, фабриках індошину та ремонту одягу.

Для набуття спеціальностей кравець верхнього одягу, кравець верхнього одягу з умінням робити розкрій, перукар широкого профілю приймають лише за направленням рай(міськ)побуткомбінатів, фабрик індошину та ремонту одягу.

Училище має необхідну навчально-матеріальну базу, оснащену сучасним устаткуванням, працюють гуртки художньої самодіяльності, народний вокально-інструментальний ансамбль «Гарний настрій», спортивні секції.

Початок занять — 1 вересня.

ВСТУПНИКАМ НЕОБХІДНО ПОДАТИ ТАКІ ДОКУМЕНТИ:

заяву на ім'я директора, атестат (свідоцтво) про освіту, довідку з місця проживання, шість фотокартки 3×4 см, медицину довідку (форма № 086-у).

По прибутті до училища вступники пред'являють особисто свідоцтво про народження або паспорт.

Прийом документів — до 30 серпня.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Гоголя, 79.

3 10 по 16 липня

понеділок

10 ЛИПНЯ

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — 120 хвилин. 8.35 — Футбольний огляд. 9.05 — «У нетрах, де ріки біжать». Художній фільм. 10.30 — Година науково-популярного кіно. 15.35 — Прем'єра документального фільму «Телестудії країни. 16.25 — Здрастуй, музико! 17.00 — Об'єктив. 17.30 — VIII Всеросійський конкурс піаністів. 18.15 — Мультифільми «Жили собі матрешки», «Стара пластинка». 18.40 — Хвилини поезії. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Всесоюзний з'їзд кооператорів: проблеми і міркування. 19.30 — Прем'єра мультфільму для дорослих «Нончерто грассо». 19.40 — О. Борін. «Вирок». Телевистава. Прем'єра. 21.00 — «Час». 21.40 — Навколо світу за 80 башт. Естрадна програма до 100-річчя Ейфелевої башти. 23.15 — Сьогодні у світі. 23.30 — «Заповість, Страхилини, Інтермуль та інші». Про творчі пошуки молодих театральних колективів. 0.15 — «Дещо за губернського життя». Телефільм. 1.45 — Новини. 1.50 — «Навколо сміху». Вечір сатири та гумору в Концертній студії Останкіно.

▲ УТ

16.30 — Новини. 16.45 — Концерт. 17.10 — Документальний телефільм «Автопортрет. Рудольф Хачатрян». 17.40 — «Тверезість — норма життя». 18.00 — М. Березовський. «Тріо-соната». 18.15 — «Довір'я». Огляд листів. 18.30 — «День за днем». (Кіровоград). 18.50 — «Побут і сімейний підряд». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Металіст» — «Спартак». 2-й тайм. 20.15 — Час рішення — час дій. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Все про чіло. 22.50 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Кремль». Науково-популярний фільм із циклу «Історія Москви». 8.45 — «Чарівний арфі звук». Фільм-концерт. 9.10 — Мультифільми «Ян несли стіл». «Хто сильніший». 9.25 — Голоси народних інструментів. 9.55 — Італійська мова. 10.25 — Дітям про звірят. 10.55 — Реклама. 11.00 — Новини.

ни. 11.10 — «Школа». Художній телефільм. 1 серія. «Втікач». 12.15 — «Міста і роки». Документальні фільми «Ім'я йому Київ», «Кяхта». 13.00 — Новини. 13.10 — «Портрет дружини художника». Художній фільм з субтитрами. 14.35 — Служу Радянському Союзу! 17.00 — Новини. 17.10 — 3 фондів ЦТ. Художній телефільм «Час-не-чекає». 1 серія. 18.25 — Кінний спорт. Всесоюзні змагання. 19.10 — С. Прокоф'єв. Сюїта з балету «Ромео і Джульєтта». 19.35 — Прем'єра документального фільму «Сімдесятиріччя БРСР». 19.45 — Вечірня казка. 20.00 — На сесії Верховної Ради СРСР. 21.00 — «Час». 21.40 — 3 фондів ЦТ. Художній телефільм «Час-не-чекає». 1 серія. 22.55 — Футбол. Чемпіонат СРСР. «Металіст» — «Спартак». 2-й тайм. 23.45 — Ранкова пошта (повтор). 0.15 — Новини.

вівторок

11 ЛИПНЯ

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — 120 хвилин. 8.35 — О. Борін. «Вирок». Телевистава. 9.50 — «Фердинанд чудовий». Мультфільм. Частина 1 і 2. 10.45 — Пори року. Липень. 11.45 — Це було... було... 15.35 — Концерт музичного фольклору Туркменської РСР. 16.05 — Документальні фільми «Планета Сатнаєва», «Давид Какабадзе». 16.55 — Хор плюс ми. Конкурс дитячих хороших колективів. 17.40 — Штрихи до портрета Монголії. Кінопрограма. 18.25 — «Суперники». Мультфільм. 18.40 — Сьогодні у світі. 18.55 — Футбол. Чемпіонат СРСР. «Дніпро» — «Динамо» (Київ). У перерві — 19.45 — Спорт для всіх. 21.00 — «Час». 21.40 — Резонанс. Міжнародні відносини в дзеркалі світового досвіду. 23.10 — Сьогодні у світі. 23.25 — Концерт народного артиста СРСР Е. Нестеренка та оркестру російських народних інструментів Держтелерадіо СРСР. 0.25 — «Професія — слідчий». Телефільм. 1 серія. 1.31 — Новини. 1.36 — Спортівна програма. 2.06 — Все починається з кохання. Музична передача.

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — «Якою бути шкільній формі?». 10.20 — «Доброго вам здоров'я». 10.50 — Музичний фільм «Зоряний острів». 11.10 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Для дітей. «Веселка». 17.10 — Музичний фільм «Цвіт папороті». 18.00 — Поговоримо відверто. Куди веде «Стометрівка»? 18.30 — Документальний фільм «Увага, митниця». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Стосується кожного». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Вперше на екрані УТ художній фільм «Загадковий спадкоємець». 1 серія. 22.45 — Вечірній вісник. 23.15 — Світ поезії. Монгольська поезія.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Під охороною держави». Науково-популярний фільм із циклу «Історія Москви». 8.45 — Мультифільми за назвами Д. Біссета. 9.15 — Концерт фольклорного ансамблю «Заграва» Івано-Франківської області УРСР. 9.40 — Прем'єра документального фільму. 9.55 — Французька мова. 1 рік навчання. 10.55 — За безпеку руху. 11.00 — Новини. 11.10 — «Школа» Художній теле-

фільм. 2 серія. «Чубук». 12.15 — Прем'єра документального телефільму «На Каракум-ріці». 12.30 — Твори Ф. Шопена. 13.00 — Новини. 13.10 — «Час-не-чекає». Художній телефільм. 1 серія. 14.35 — Ритмічна гімнастика. 17.00 — Новини. 17.10 — 3 фондів ЦТ. «Час-не-чекає». Художній телефільм. 2 серія. 18.30 — Ритмічна гімнастика. 19.15 — 3 наших фондів. П. Чайковський. Серенада для струнного оркестру. 19.45 — Вечірня казка. 20.00 — На сесії Верховної Ради СРСР. 21.00 — «Час». 21.40 — 3 фондів ЦТ. «Час-не-чекає». Художній телефільм. 2 серія. 23.00 — Екран документального фільму. «Суйменкул Чокморов». Прем'єра документального фільму. 23.45 — Новини.

середа

12 ЛИПНЯ

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — 120 хвилин. 8.35 — Футбол. Чемпіонат СРСР. «Дніпро» — «Динамо» (Київ). 10.15 — Навколо світу. Альманах. 11.15 — VIII Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Веселка». (Монголія). 15.35 — Фільм — дітям. «Заповідний горб». 1 серія. Прем'єра. 16.40 — Грають А. Федоров (балалайка) та В. Сидельников (гітара). 16.55 — Сільські горизонти. Прем'єра документального телефільму «Борги наші...». 17.25 — Виступ болгарського ансамблю пісні і танцю села Тара Молдавської РСР. 18.00 — Прогрес. Інформація. Реклама. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — «Тун пайрам». Фольклорне свято у Ханасії. 19.30 — «Сен-Жюст і сила обставин». Художній телефільм. 1 серія. Прем'єра. 21.00 — «Час». 21.40 — Сходинки. 23.10 — Сьогодні у світі. 23.25 — Новини поп-музики. Міжнародний фестиваль естрадної пісні «Люди і море». 0.55 — «Професія — слідчий». Телефільм. 2 серія. 2.02 — Новини. 2.07 — Вернісаж Іллі Рєзніка. Музична передача.

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — Все про кіно. 10.30 — Художній телефільм «Шофер на один рейс». 1 серія. 11.40 — Село і люди. У колгоспах Херсонщини. 12.10 — «Надвечір'я». Передача для людей старшого віку. 13.10 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Для дітей. «Голка — чарівниця». 17.10 — «Наука і час». 17.40 — Документальний фільм «Чи в саду, а чи в городі». 18.00 — Шляхом оновлення. 18.30 — «День за днем». (Кіровоград). 18.50 — Слайдхвилянка. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Оперативний пост «АК». 19.40 — «Робінзо-нада». Гумористична передача. 20.05 — «Усім миром». Громадсько-політична програма. 20.35 — Реклама. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Інтерреклама фірми «Арбо ньюс». 21.50 — Вперше на екрані УТ художній фільм «Загадковий спадкоємець». 2 серія. 22.55 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — «У пушкінський Москві». Науково-популярний фільм із циклу «Історія Москви». 8.45 — Мультифільми за

назвами Д. Біссета. 9.15 — Народний ансамбль бального танцю «Лотос». 9.55 — Німецька мова. 1 рік навчання. 10.25 — Виступ духових оркестрів внутрішніх військ МВС СРСР. 10.55 — Реклама. 11.00 — Новини. 11.10 — «Школа». Художній телефільм. 3 серія. «Заспівувач». 12.15 — Естрадна програма. 12.30 — Німецька мова. 2 рік навчання. 13.00 — Новини. 13.10 — «Час-не-чекає». Художній телефільм. 2 серія. 14.25 — Концерт лауреатів VIII Міжнародного конкурсу ім. П. Чайковського. 17.00 — Новини. 17.10 — Ілюзіон. «Бравий солдат Швейк». Художній фільм. 18.50 — Стрільба з луна. Чемпіонат світу. 19.20 — «Про час і про себе». В. Луговської. 19.45 — Вечірня казка. 20.00 — На сесії Верховної Ради СРСР. 21.00 — «Час». 21.40 — Ілюзіон. «Бравий солдат Швейк». Художній фільм. 23.20 — «Поль Гоген. Первозданні мрії». Документальний фільм. 0.10 — Новини.

четвер

13 ЛИПНЯ

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — 120 хвилин. 8.35 — «Сен-Жюст і сила обставин». Художній телефільм. 1 серія. 10.05 — Мультифільми із серії «Четвірка друзів». 10.45 — Виставка «Москва — Париж 1900—1930 рр.». Передача 1. 11.35 — Сходинки. 15.30 — Фільм — дітям. «Заповідний горб». 2 серія. 16.35 — Музична скарбниця. Концерт Держнавого квартету ім. О. Бородіна. 17.15 — ...До шістнадцяти і старші. 18.00 — Партком і перебудова. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Актуальний об'єктив. Прем'єра документального фільму «Ці незрозумілі старі люди». 19.30 — «Сен-Жюст і сила обставин». Художній телефільм. 2 серія. 21.00 — «Час». 21.40 — Фестивалі. Конкурси. Концерти. 22.40 — Сьогодні у світі. 22.55 — Вечір електронної і комп'ютерної музики. 23.40 — «Професія — слідчий». Телефільм. 3 серія. 0.51 — Новини. 0.56 — Художній скарб із музеїв Москви. 1.39 — Концерт В. Леонтьєва в Держнавому Центральному концертному залі.

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — Для дітей. Канал «Д». 10.50 — Художній фільм «Шофер на один рейс». 2 серія. 12.00 — IV Всесоюзні молодіжні ігри. Теніс. Фінал. 12.40 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Для дітей. «Веселка». 17.10 — Науково-популярний фільм «Клас». 17.30 — Музичний фільм «Відображення». 18.00 — «Господарем на землі». 18.30 — Естрадний концерт. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Від першої особи». Письменник А. Михайленко. 20.15 — «Дружба і спорт». Відеорепортаж про велогонку пам'яті В. Скопенка. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Молодіжна студія «Гарт». 22.55 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Знахар, лікар, лікар...». Науково-популярний фільм. 8.45 — «Там, де далекі острови». Мультфільм. 9.15 — Мелодії Хатлона. 9.55 — Іспанська мова. 1 рік навчання. 10.25 — «Роздоріжжя». Документальний телефільм. 11.00 — Новини. 11.10 — Фільм — дітям. «По-

дарунок». 12.15 — «Вільнюс». Документальний телефільм. 12.30 — Іспанська мова. 2 рік навчання. 13.00 — Новини. 13.10 — Ілюзіон. «Бравий солдат Швейк». Художній фільм. 14.50 — Е. Казакевич. Штрихи до портрета. Фільм-концерт. 17.00 — Новини. 17.10 — Фільм студії союзних республік. «Коріння трави». 1 серія. Прем'єра. 18.25 — «Казки для великих і маленьких». Мультфільм. 18.45 — Арена. Спортівна програма. 19.45 — Вечірня казка. 20.00 — На сесії Верховної Ради СРСР. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільми студії союзних республік. «Коріння трави». 1 серія. Прем'єра. 22.55 — Новини.

п'ятниця

14 ЛИПНЯ

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — 120 хвилин. 8.35 — «Сен-Жюст і сила обставин». Художній телефільм. 2 серія. 10.05 — Здрастуй, музико! Співають діти Франції. 10.40 — Виставка «Москва — Париж 1900—1930 рр.». Передача 2. 15.30 — «Гімнасти з Володимиром». Документальний телефільм. 16.00 — «Далеке і близьке». Фільм-концерт. 16.20 — Прем'єра документального фільму «Дім на пам'ятнику». 16.40 — Науна: теорія, експеримент, прантина. 17.25 — Уйгурські візерунки. 17.55 — «Про злу мачуху». Мультфільм. 18.15 — Інтерсигнал. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Співає лауреат Всеросійського конкурсу Т. Хохлова. 19.15 — Сімейний екран. «Повз вікна ідуть поїзди». Художній фільм. Вперше. 21.00 — «Час». 21.40 — Програма телебачення Франції. 22.40 — Це було... було... 23.00 — Погляд. 0.45 — «Професія — слідчий». Телефільм. 4 серія. 1 і 2 фільми. 2.37 — Новини. 2.42 — Співає К. Шульженко.

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — «Чиста криниця». Республіканське свято фольклорних ігор та обрядів. 10.00 — Художній фільм «Спокуса Дон-Жуана». 11.25 — Виробнична гімнастика. 11.35 — Молодіжна студія «Гарт». 12.50 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Сонячне коло. 17.10 — Музичний фільм «Старовинні арії». 17.30 — «Заради істини». Діалоги про свободу совісті. 18.00 — Інформаційно-публіцистична програма «Тиндєн». (Кіровоград). 18.30 — Актуальна камера. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Зеніт» — «Динамо» (Київ). У перерві — Реклама. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Л. Розумовська. «Сестри». Вистава. 00.10 — У перерві — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Науково-популярний фільм. 8.35 — «Політ на Місяць». Мультфільм. 9.05 — Поради чемпіонів спортивного початківця. 9.55 — Англійська мова. 1 рік навчання. 10.25 — «Народна творчість». Телеогляд. 11.00 — Новини. 11.10 — Фільм — дітям. «Біла троянда безсмертя». Вперше. 12.15 — Шарманчики — брати Амары. 12.30 — Англійська мова. 2 рік навчання. 13.00 — Новини. 13.10 — Фільми студії союзних республік. «Коріння трави». 1 серія. 14.25 — Ритмічна гімнастика. 17.00 — Новини. 17.10 — Фільми студії союзних республік. «Коріння трави». 2 серія. 18.15 — «Граємо Чапліна». Естрадна програма. 18.30 — Телестудії міст РРФСР. Програма Куйбишевської студії телебачення. 19.15 — Ритмічна гімнастика. 19.45 — Вечірня казка. 20.00 — На сесії Верховної Ради СРСР. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільми студії союзних республік.

«Коріння трави». 2 серія. 22.45 — Легка атлетика. Матч збірних команд СРСР і НДР. 23.15 — Вечірній концерт. 23.45 — НТД. Інформаційний випуск.

субота

15 ЛИПНЯ

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — 120 хвилин. 8.30 — Наш сад. 9.00 — «Пісня на все життя». Фільм-концерт. 9.30 — Мультфільми «Корабель пустелі», «Крем-брюле», «Черепашка». 10.00 — Люди на Землі. Всесвіт. 11.00 — «Розклад на завтра». Художній телефільм. 12.25 — «А в хорі мій голос чутише...». Концерт-нарис. 12.50 — В країнах соціалізму. 13.20 — Кіномистецтво союзних республік. «Поступ». Кіномистецтво України. 14.50 — Пісні циган Росії. 15.30 — «Картина». Документальний фільм. 15.55 — У світі тварин. 16.55 — Мультфільм. 17.10 — Зустріч з письменником А. Бітовим в Концертній студії Останкіно. 18.25 — Планета. Міжнародна програма. 19.25 — Фільми і ролі Василя Шукшина. «Дава Федори». Художній фільм. 21.00 — «Час». 21.40 — Супутник телеглядача. 22.00 — Пісня-89. 23.10 — Монтанж. 1.25 — «Пригоди Шерлока Холмса і доктора Ватсона». «Собака Баскервілів». Телефільм. 1 і 2 серії. 4.05 — Новини. 4.10 — Маленький концерт. 4.25 — Новини.

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — Ритмічна гімнастика. 9.50 — «На хвилі дружби». 10.20 — Телефільм «Таллінський зоопарк». 10.50 — «Доброго вам здоров'я». 11.20 — Музичний фільм «Ви пам'ятаєте, маестро?». 11.50 — Дитячий кінотеатр. 12.45 — До 50-річчя возз'єднання Західної України з Українською РСР у складі СРСР. Телевистава «Яблунаські шляхи». У перерві — Новини. 15.30 — «Скарби музеїв України». 15.50 — Художній фільм «Канікули Кроша». 3 серія. 17.00 — Суботні зустрічі. Як ми відпочиваємо. 18.30 — Сатиричний об'єктив. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Оперативний пост «АК». 19.40 — Концерт солістів державного академічного театру опери та балету. 20.35 — Реклама. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Художній телефільм «Про білого гусара замове слово». 2 серія. 23.00 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Сільська година. 9.15 — Фільми студії союзних республік. «Коріння трави». 2 серія. 10.20 — Над Окою і Орликом. 10.50 — Прем'єра документального телефільму «Лицарі Медео». 11.00 — Новини. 11.10 — «Діля бути художником». Народний художник СРСР Євген Широков. 12.00 — Телевізійний музичний абонемент. Концерт Е. Кісіна. 12.40 — Про час і про себе. В. Маяковський. 13.00 — Новини. 13.10 — Чемпіонат США з баскетболу серед професіоналів НБА. 14.10 — Відраження до Сіетла. 14.45 — Прем'єра документального фільму «Голоси». 15.10 — «Кріпиш». Художній фільм з субтитрами. 16.40 — «Кванша». Мультфільм. 17.00 — Новини. 17.10 — Артист оперети. 17.55 — ...До шістнадцяти і старші. 18.40 — Театр Махмуда Есамбасова. 19.15 — Прем'єра документального телефільму «Голоси». 19.25 — Співає Б. Ніколаєв. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Легка атлетика. Матч збірних команд СРСР і НДР. 21.00 — «Час». 21.40 — Під знаком Пі. У перерві — 22.25 — Відлуння: події тижня.

неділя

16 ЛИПНЯ

▲ ЦТ (I програма)

8.15 — Ритмічна гімнастика. 8.45 — Тираж «Спортлото». 9.00 — 3 ранку раненько. Розважально-пізнавальна передача для дітей. 10.00 — Служу Радянському Союзу! 11.00 — Ранкова пошта. 11.30 — Клуб мандрівників. 12.30 — Дитяча інформаційно-публіцистична програма. 14.00 — Музичний кіоск. 14.30 — Здоров'я. 15.15 — Погляд. Недільний випуск. 16.15 — «Очочі». Мультфільм. 16.25 — VIII Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Веселка». Танцює національний ансамбль Ірану. 17.00 — Сільська година. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Недільний кінозал. «Загубився птах у небі». Мультфільм. «Нон-стоп». Документальний фільм. 19.45 — «Невиправний брехун». Художній фільм. Вперше. 21.00 — «Час». 21.40 — Здрастуйте, лікарі. 21.55 — Футбольний огляд. 22.25 — Ніч джазу. 1.00 — «Кримінальний талант». Телефільм. 1 і 2 серії. 3.25 — «Часи не вибирають». Фільм-концерт за участю Т. і С. Нікітіних.

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — Ритмічна гімнастика. 9.50 — «У неділю вранці». Інформаційно-музична програма. 10.50 — Телефільм «Канал Грибощева. Будинки 9». 11.10 — «День народження Кота Леопольда». Вистава для дітей. 12.15 — «Ви нам писали». 12.45 — Грані пізнання. «Зустріч з журналом «Наука і суспільство». 13.30 — Новини. 13.40 — Г. Рондженський представляє. «Музика А. Шнітке». 14.20 — Художній телефільм «Канікули Кроша». 4 серія. 15.30 — Село і люди. «Хто допоможе зозулі?». 16.00 — Слава солдатська. 17.00 — Для дітей канал «Д». 18.00 — Театр і час. Клянемося вам хлібом. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Прем'єра документального телефільму «Сьома — краше». 19.55 — Реклама. 20.00 — Телеспортсмена. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Художній фільм «Про білого гусара замове слово». 2 серія. 23.00 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.15 — Концерт ансамблю «Молодість». 8.35 — Фільми студії союзних республік. «Полковник на останньому журавлі». 1 і 2 серії. Вперше. 10.15 — До дня металурга. Прем'єра документального фільму. 11.00 — Новини. 11.10 — «Герані у Адмета». Мультфільм. 11.30 — Клуб мандрівників. 12.30 — М. Петухов грає твори В.-А. Моцарта. 12.55 — За безпеку руху. 13.00 — Новини. 13.10 — Телеміст Москва-Бостон. 14.10 — Документальні телефільми із циклу «Земля тривоги нашої». «Асканія Нова. Знаки вини». «Амба». 14.55 — З глибини душі. 15.40 — Прем'єра документального фільму «Перед вибором». 17.00 — Новини. 17.10 — Мультфільм для дорослих. «Заповідна мрія». 17.20 — Показують театри країни. «Передмістя». Вистава Камчатського драматичного театру за п'єсою О. Вампілова «Старший син». Прем'єра. 19.00 — Держтелерадіо Української РСР. Урок без дзвоника. 19.30 — Пам'ятник загиблим від любові. Скульптор В. Сігур. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Кінний спорт. Всесоюзні змагання. 21.00 — «Час». 21.40 — Здрастуйте, лікарі! 21.55 — «Ліки від страху». Художній фільм. 23.25 — Це хвилює світ.

НА ДОЗВІЛЛІ

ГРУППА КРОВИ

ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

Стихи и музыка
Виктора Цоя

Теплое место.
Но улицы ждут
Отпечатков наших ног.
Звездная пыль
На сапогах.
Мягкое кресло,
Клетчатый плед,
На нажатый вожрема курок.
Солнечный день
В ослепительных снах.
Группа крови
На рукаве.

Мой порядковый номер
На рукаве.
Пожелай мне удачи в бою,
Пожелай мне

Не остаётся в этой траве.
Не остаётся в этой траве,
Пожелай мне удачи,
Пожелай мне удачи.
Мне есть чем платить,
Но я не хочу
Победы любой ценой.
Я никому не хочу

Ставить ногу на грудь.
Я хотел бы остаться с тобой.
Просто остаётся с тобой,
Но высокая в небе звезда
Зовёт меня в путь.
Группа крови
На рукаве.

Мой порядковый номер
На рукаве.
Пожелай мне удачи в бою,
Пожелай мне

Не остаётся в этой траве,
Не остаётся в этой траве.
Пожелай мне удачи,
Пожелай мне удачи.

НАРАДА

Нараду завершив індик:
— В нас дехто до запізнені звик.
То ж я сказати вам повинен:
Сьогодні в двір на півхвилини
Спізнилась Курка зозуляста.
Пора кінчати з такими. Баста!
Догану винесем сувору
І геть потуримо із двору.
Так буде з кожним, пам'ятайте.
На цьому я і завершу...
Тепер годину-дві гуляйте,

А я наряди підпишу.
Твх індиків всюди рясно.
У них одно лиш пам'ятай:
У двір з'явився своєчасно,
А там годинами гуляй.

ЗАЗДРІСТЬ

Ворона повторяла Солов'ю
— Твій спів,
Якщо казати відверто —
Це крик Кози, що ріжуть у гаю,
Або свині,
Яку хотять роздерти... —

БАЄЧКИ- НАГАЄЧКИ

Чому це їй отак не до вподоби
Той срібний спів,
Що летить з висоти!!
А справа в тім,
Що заздрить чорнодзьоба,
Що їй такого співу не сягні.
Борис ЧАМЛАЙ.
м. Кіровоград.

Варення з трояндових пелюсток

Із червоних і рожевих троянд зніміть пелюстки, помийте їх у друшляку. В емальовану кастрюлю налейте одну склянку води, закип'ятіть. В кип'ячу воду всипте 500 г пелюсток чайної троянди, 1/3 частину чайної ложки лимонної кислоти. Доведіть знову до кипіння і поступово всипте 1—1,5 кілограма цукру. Кип'ятіть 15 хвилин на слабкому вогні. Варення накрийте поліетиленовою кришкою і поставте в холодильник.

Варення з агрусу

Для нього найкраще підійдуть трохи недостиглі, однакові за розміром ягоди. Переберіть їх і добре промийте у проточній воді. Кожну ягоду наколоти в кількох місцях (величезні за розміром не наколуйте, а надріжте з одного боку і виберіть насіння) і покладіть у холодну воду. Підготовлений таким чином агрус витримайте в цій воді 5—6 годин. Після цього приготуйте цукровий сироп і залийте ним (гарячим!) ягоди, залиште їх на 4 години, потім агрус, відставте знову на 4 години, підваріть ще раз, знову відставте і так три-чотири рази. Тривалість підварення з моменту закипання — 6—8 хвилин.

В останній раз ягоди варять до готовності, при бажанні для покращення харчових якостей

поради

можна додати ванільний порошок. Тим, хто хоче мати варення не тільки смачне, але й гарне за кольором, піддаємо: у воду для приготування сиропу вкиньте 10—12 листків вишні, прокип'ятіть хвилин п'ять і листки викиньте. Тепер — за роботу.

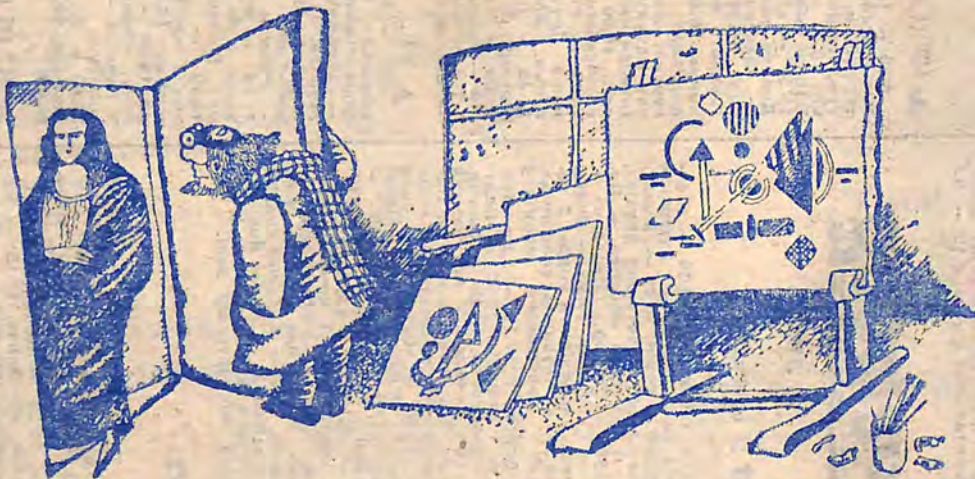
Закрити варення можете й пластмасовими кришками, якщо у вас є можливість зберігати його в холодному місці.

На 1 кілограм ягід потрібно 1,5 кг цукру і 200 грамів води.

Варення з чорної смородини

Ягоди переберіть, очистіть від гілочок та плодоніжок і добре промийте. Аби зберегти їх цілими, перед тим як готувати варення, пробланшуєте. Для цього насипте смородину в друшляк і опустіть його на 3—5 хвилин в кип'ячу воду. Підготовлені таким чином ягоди всипте в емальований посуд і залийте кип'ячим гарячим сиропом. Доведіть до кипіння і проваріть хвилин 5—8. Закрийте металевими кришками в заздалегідь простерилізований, сухий посуд.

На кілограм чорної смородини — 1,2 кілограма цукру й 200 грамів води.

Без слів.

Мал. О. ЄВТУШЕННА. («Гостинці з України»).

Комп'ютер може все

Комп'ютер може все, хіба що лише не вміє готувати каву — так подумав якийсь молодий «композитор» Андрій Державін і створив групу «Сталкер» з використанням комп'ютерної техніки. У Комі АРСР ця група з'явилася порівняно недавно, та зразу ж завоювала велику популярність. Офіційно днем заснування «Сталкера» вважається 7 липня 1985 року, хоча учасники групи знайомі між собою ще по Ухтинському індустріальному інституту.

Саме тоді Андрій Державін і Сергій Костров почали перші справи, видобуваючи неймовірні звуки за допомогою сучасної техніки, застосовуючи синтезатори, сенсори, ритм-комп'ютери. Сергій писав тексти, Андрій озвучував. Згодом до них пристав ще й барабанщик Олександр Чувашов. Восени 1985 року з'явився перший магнітоальбом. Наступного року до групи приєднався клавішник Віталій Ліхтенштейн. Директор групи — колишній професійний музикант Сергій Полосін.

Складну техніку обслуговує Сергій Терентьев. Вокалістом — сам Андрій Державін.

Вийшов другий магнітоальбом групи «З перших рук», готується запис на фірмі «Мелодія». Усі пісні для «Сталкера» написані його учасниками. — На концертах артист повинен відчувати прямий контакт з публікою, — сказав під час гастролей у Кіровограді Андрій Державін. Тому тут ніколи не користуються фонограмами.

Д. ТКАЧЕНКО.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, НАДРУКОВАНІ 24 ЧЕРВНЯ Ц. Р.

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 3. На рабін. 9. Боршно. 10. Опонент. 11. Макаров. 12. Ірбіс. 13. Жетон. 14. Анаксатор. 17. Шовінізм. 19. Фотометр. 24. Палива. 25. Черга. 26. Хелера. 27. «Венера». 28. Скарб. 29. Момент. 32. Лаєразія. 34. Тиристор. 39. Іонніков. 41. Товар. 42. Фібра. 43. Валгала. 44. Ярмарки. 45. Наголос. 46. Йорданс. ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Сопрано. 2. Говір. 3. Комунізм. 4. Рококо. 5. Баркас. 6. Новгород. 7. Антей. 8. Енеоліт. 15. Універсал. 16. Локомотив. 17. Шаповал. 18. Волинов. 20. Елемент. 21. Реактор. 22. Мекка. 23. Єгері. 30. «Зірковий». 31. Дисонанс. 33. Андорра. 35. Огарьов. 36. Шелер. 37. Цитата. 38. Чабан. 40. Хітон.

ВІДРИВНИЙ ТАЛОН ЗА ЧЕРВЕНЬ

Матеріали, відзначені на редакційних летучках (залиш ті з них, які теж вважаєш кращими)

№ 23 за 3 червня: «Генерал — за орден чм»	№ 23 за 3 червня: «Відкритість чи бюрократична гра?»	№ 24 за 10 червня: «Не можу зрозуміти побаченого...»	№ 25 за 17 червня: Вірші Петра Селецького у випуску «Ахіллесова п'ята»	№ 26 за 24 червня: «Врідна» мова, або ще раз про інтернаціоналізм»	№ 26 за 24 червня: «...Моєму музою була»	В. Панченко	Публікації, не відзначені на летучках, але тобі найбільше припали до душі	Публікації, які особисто не сподобалися
М. Черненко	П. Селецький	Л. Вихватюк	С. Орел					
Назва статті	Назва статті	Назва статті	Назва статті	Назва статті	Назва статті	Назва статті	Назва статті	Назва статті

ПРИМІТКА. ДО УЧАСТІ В «ВІДРИВНОМУ ТАЛОНІ» ЗАПРОШУЄМО УСІХ, ХТО РЕГУЛЯРНО ЧИТАЄ «МОЛОДИЙ КОМУНАР» І МАЄ БАЖАННЯ КОРОТКО ВИСЛОВИТИСЯ З ПРИВОДУ ТЕМАТИКИ І ЯКОСТІ НАШИХ ПУБЛІКАЦІЙ.

До уваги всіх,
хто ще не
передплатив наш
тижневик!

У народі кажуть: не відкладай на завтра те, що можна зробити сьогодні.

Отож, якщо у вас ніяк не доходить руки або ви просто забули, що передплата продовжується, нагадаємо: у цьому році вона закінчується значно раніше! Тому аби не шкодувати потім за втраченою можливістю дізнаватися про найцікавіші новини країни і області з першоджерел, запрошуємо вас уже сьогодні завітати на поштові відділення.

Пам'ятайте: будь-яке друковане видання, в тому числі й

«Молодий комунар»

робиться для читачів і з допомогою читачів!

Запрошуємо вас стати нашими активними спів-авторами. Впевнені — від цього газета тільки виграє.

Передплатна ціна на тижневик — 2 карбованці 40 копійок.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.
На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Телефони: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-27-65; секторів: комуністичного виховання — 4-66-79; культури і моралі — 4-64-21; комсомольського життя і економіки — 2-04-84; учнівської і студентської молоді та військово-патриотичного виховання — 2-59-82; соціальних проблем — 2-29-92; фотолабораторії — 4-94-94; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить щосуботи.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БН 02946. Індекс 61103.

Зам. № 311. Тираж 50 100.